KONYA
TİCARET ODASI

Konya Şiirleri

Feyzi Halıcı

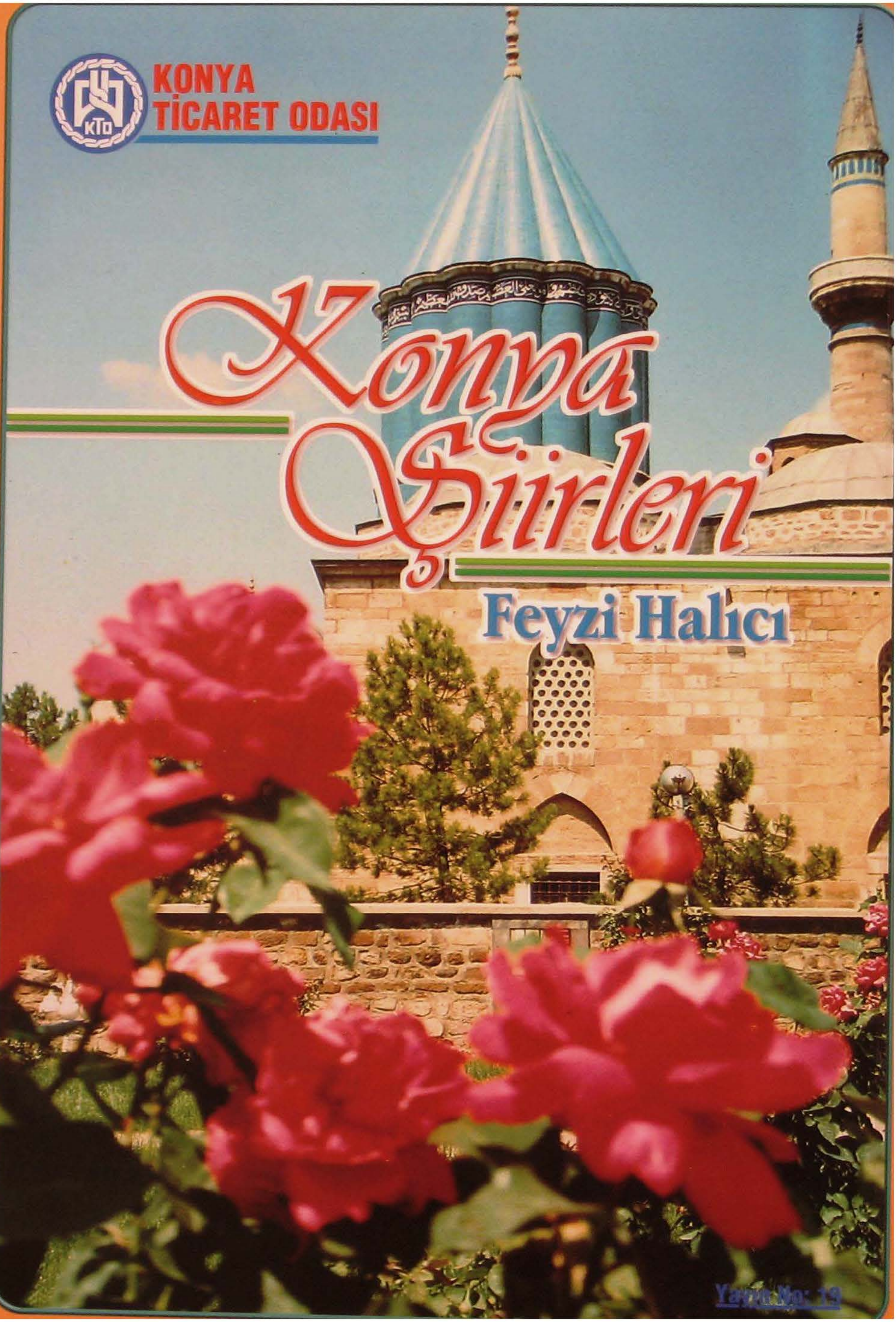

Yayın No: 19

KONYA

ŞİİRLERİ

FEYZİ HALICI

KONYA TİCARET ODASI KÜLTÜR VE EĞİTİM YAYINLARI – 19

ISBN: 975-512-378-4

Kitabın Her Hakkı
KONYA TİCARET ODASI'na ait olup
KONYA TİCARET ODASI ve yazar ismi belirtilerek
alıntı yapılabilir.

Dizgi:
RADAR Grafik-Tasarım (0.332) 237 97 11 – KONYA
Kapak Fotoğrafı:
Mustafa AKGÖL
Baskı:
Damla Ofset A.Ş. (0.332) 342 06 88 – KONYA

"Konya muhtelif Türk Devletleri yaşamış öz Türk Vatanıdır. Konya, asırlardan beri tüten büyük nurun ocağıdır. Türk Harsının esaslı membalarından biridir. Konya Türklüğün hakiki bir temeli olmalıdır."

Mustafa Kemal Atatürk

21 Mart 1923

"Konya'ya bundan sonra veliler şehri deyiniz. Bu şehir harap olmayacak, düşmanları yenilecek ve helak olacaktır. Konya zamanın afetlerinden de kurtulacaktır. Bizim maddi ve manevi varlığımız buradadır."

Mevlana Celaleddin-i Rumi

"Sen Anadolu kıt'asının baş şehrisin. Her küçük şehir bir kumandan gibidir. Sen onların başında Padişah gibisin. Her kale parlayan bir yıldız gibidir. Sen o yıldızların başında ay gibisin Ey Konya, sen devlet ve yüceliksin.

Sultan Veled

Peçevi şehrinin Baruthane mesiresi, Kırım'ın Saduk Bağı, İstanbul'un yüz yetmiş beşten fazla bahçe ve gülüstanları, Tebriz'in Şahı-Cihanbağı, Konya'nın Meram Mesiresinin yanında bir çemenzar bile değildir.

Evliya Çelebi

Her seher vaktinde gülbang çekilir "Ya Hak" deyu,
Asitân-pîr-e derler Kâbetül uşak deyu.
Ez-kadim darb-ı meseldir, Konya'ya var bak, deyu
Söylenir dillerde daîm dâsitanı Konya'nın

Âşık Şem'i

Bilinmez bir debdebede
Gönüllerden bir türbede
Yeşil üsküflü kubbede
Uyur Mevlâna uyanık.

Ahmet Kutsi Tecer

KONYA

Sonra duyulmuş en ulu mertebe
Vücutlarla bir olmuş yer ve gök.
Kesilmiş toprağın üstündeki şey,
Ağrımamış gök.
Öbür dünya uğruna terkedilmiş el ve ayak,
Muhteşem bir varlık duyulmuş tane tane·
Büyük yollar burada birleşmiş,
Perişan ve mestane.
Her yanda rüzgâr ve hikmetler
Mevlâna doldurmuş her tarafı,
Bir inci yeşil,
Aklın ve bütün insanların affı.
Ahreti mamur olmuş herkesin,
Konya mısın nesin.

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

KONYA

"Tarihimizin her sayfasındasın,
Kucağında doğmuş, ölmüş, kaç devir.
Anadolu'nun tam ortasındasın:
Ölümsüz şehir...
Taşlar konuşuyor. Bilmem ki niye
"Mevlâna" sesi gelir her yerden...
"Alâeddin" denen tepe hediye:
"Selçûkîler'den

Gültekin SAMANCI

GEL

Gez dünyayı, gör Konya'yı
Bir Konya'da bul dünyayı

Feyzi Halıcı

BEN KONYA'YIM

Alınyazım nice asırları bir solukta kulaçlar. Bir Selçukyalı minyatürden, bir Sinan'lı kubbeye geçişim arasında, tâlik harflerle yazılmış yirmi beş bin beyitin sesi salkım salkım çınlar. Başağımı tarla tarla eğen rüzgâr, nice beyaz tennûrelerin kaderine gider bağlanır. O nay'lar dilek dilek yâr katına sunulan en içli arzuhallerdir. İlk Arı-Türkçe ferman, benim çatlamış dudaklarımdan tarihi sayfa sayfa dolaşır.

Ben Konyayım..
Mağara insanının, ilk mesken hayatına, ilk eve, ilk odaya girişi ve yaşayışı, ilk tapınak, ilk tandır, ilk resim, ilk ayna, ilk kadın heykeli, ilk kolye, ilk kumaş, ilk bitki tohumu, Çatalhöyük kazısıyla bütün insanlık âlemine benim patentimle sunuldu. Tarihi çağların nadide eserleri, nice nice medeniyetler benim bağrımdan gün ışığına çıktı, değer kazandı.

Ben Konyayım..
Çizilmiş en güzel dairelerin pergelleri benim elimde. Beşgenlerin, altıgenlerin, yıldız yıldız alınyazılarını benim parmaklarım tutmuştur. Düşüncem, duygum, duyarlığım, sonsuz güneşin doğup batmak bilmediği bir muhteşem ufuk boyuncadır.

Bereketim sini sini, sevgim sebil sebildir. Fazla söylemekten, mikrofon olmaktan öte, sabır sabır dinlemeye, yüzeyden öte, derince düşünmeye âmadeyim. Varlığımı hiçbir kartvizit sınırlandıramadı. Benliğimden taşmadım hiç. Yüzüm her zaman en yüceye ve Hakka doğru oldu. Tesellimi, huzurumu daima doğangünde ve rahmette buldum. Ovalarıma satır satır en büyük destanı yazıp gelmedeyim, tâ ilkel çağlardan. Aynı tarlada bir avuç toprak, bir demet başak, bir kök pancar, bir cüz tasavvuf, bir katre ilim ve tevekkül içre bir canlı nüfus cüzdanı olmanın şavkını tattım, durdum. Bir hâne segâh peşrevine duyarlığımı, bir gazele aşkımı, bir kubbeye inanç gücümü, bir sebile sevecenliğimi, bir minyatüre göz nûrumu, bir Divanı-ı Kebire dolunca-heyecanımı, yalınca bir Üniversiteye, bir Orta Anadolu Fuarına mümbit çalışma şavkımı emanet ettim.

Ben Konyayım..
Bir mutlu yaşantıyı milyonlarca insana taksim edecek kadar Mevlâna'ca dilim var benim, Yalçın Torosların kartpostallarından Sultan dağlarının şâha kalkmış heybetine kadar yolum var benim. Elimin gergefinde buğday buğday haritalar göğerir. Gözlerim civa gibi terler. Ayak izlerim Alüminyum ve manyezit ölçeğine tetik düşürür.
Alın yazısına, gönül yazısına teselli arayanlar benim tunç kapılarımı döver. Acı su katılmamış duru bir göl, rüzgâr değmemiş yüce bir burcum. Mânâ görüntüme mercekler ekran ve zaman yetiştiremezler.

Ben Konyayım..
Şerefelerimde gürül gürül ezan sesi, hafızamda inanmışlığın, mutluluğun doyumsuz tadı var. Toprağa belenmiş avuçlarım, ebem kuşaklarının özlemini çağrışır. Kurnalarım, bereketin türküsüne gül esanslı mevlüt bahirleri içinde gebedir. Dilimde çağdaşça yeni bir derlenişin, toparlanışın, yeni bir varoluşun imanlı mısraları var. Zamanlara, mesafelere bakışım derinden ve erkekçe.
Sanat şehri, tasavvuf şehri, duyarlılık şehri, folklor şehri, bereket şehri, tarih şehri, turizm şehri, Mevlâna şehri: Ben Konyayım.

KONYA DESTANI

Bir yola vurmuşsun oğul, yalınca,
Sığmaz vakitlere bahar havası.
Şavkınır, mutluluğa yol alınca,
Bir kısrak örneği Konya Ovası.

Nice bir makamda bu sınırsız kent,
Kûfî'li mısralara atar kement.
Öncesi bir Selçukyalı nihavent,
Bir içli sûz-i-dilâra, sonrası

Özlemin yüreğimi yaksın dursun,
Doruk'sun, niceye unutulursun.
Beni duy, beni anla, ne olursun,
Gözlerini sevdiğimin Konyası!

İpek Yolu, karanfiller, tarçınlar,
Zamandır, kulağımda çın çın çınlar.
Dergâhta akça-kanat güvercinler,
Gönül mihrabına pır pır konası.

Bir sırdır yaşamak, unuttuğumuz,
Üçler'de her gün niyet tuttuğumuz.
Evleğimiz buğday, tenceremiz tuz,
Nerde acı göllerimin Sunası?

Taze gelinlerin gözü yaşarır,
Ocakta hedikleri kim pişirir?
Esrik zamanlara tarih düşürür,
Sen Pol'ü, Elfetini. İkonası.

Ser-sebil şadırvan kurnalar nerde,
Şifadır hasrete, çaresiz derde.
Nakşa durur, türkuaz çinilerde.
Yüce Mevlâna'nın canım dünyası.

Her dilek bir düşünceye göre mi?
Bu bir düş elbet yitirmem töremi.
Nasıl da sevdirir bana yöremi,
Anacığımın sınırsız duası.

Çalar saatlerin uy, sedasına,
Muhabbet eyle gönül bâdesine.
Kerkit kerkit Kavak seccadesine,
Al kınalı ellerin dokunası.

Kibele'nin şavkıyan süsü müdür?
Eğlen dur, Meram otobüsü müdür?
Şem'i Can'ın Konya türküsü müdür?
Hıdrellezde gönülce okunası.

Yolu götürmeyin öyle uzağa,
He deyin, koşuşalım altın çağa
Aslanlı kışladan Takkeli dağa,
Ellerin yıldızlara uzanası.

MEVLÂNA'YI ZİYARET

-Ölümün 671. Yıldönümü Münasebetiyle-

Küçük bir ırmak gibi aktım denize geldim,
Kıymetli bir varlığın önünde dize geldim.

Eserinle gönlümü aydınlattın, şâd-ettin,
Ey Konya'nın cevheri Mevlâna Celaleddin.

Bir hayal âlemine daldım yeşil türbende,
Ateşli mevleviler gibi raksettim ben de.

Duydum ulu kubbede hevenk olan sesini,
Sanat, fikir yolunda mihenk olan sesini.

Çağlarken kulağımda ney sesi perde perde,
Bakışlarım eridi renkli pencerelerde.

Billur ihtişamını seyrettim uzun uzun,
Mermer basamağından yakut renkli havuzun.

Sütunların ardında gezindim adım adım,
Ruh olan benliğimle şiirine kanamadım.

İçtim aşk bâdesini doldum ve taştım bu gün,
Yaklaştım vecd içinde, sana yaklaştım bu gün.

BU MUDUR?

-Mevlâna Anma Töreni 1958-

Bu mu masal masal sona eren yol,
Alnımıza düşen yazı bu mudur?
Oylum oylum bir minyatür yaprakta
Yıllardır büyüyen arzu bu mudur?

Almış, bir incecik sır kitapları,
Nerdedir, aşk mülkünün tapuları?
Açıp ardına kadar kapıları
"Destur" diyen dost avazı bu mudur?

Bu ne hoş kılavuz, bu ne hoş kervan,
Tutmuş gönülleri bir tahtırevan.
Şadırvanlardan bir yeşil şadırvan,
Yuyacaktı ruhumuzu, bu mudur?

Bu mudur mercekten dökülen, nûra,
Bu mu, yedi ufku saran tennûre?
Tanrım, ne mene bir uçan daire
Ateş almış kıpkırmızı, bu mudur?

Bu mu aydınlığa, bu mu gerçeğe?
Dolun bir ay düştü yarı geceye.
Sevdâ bahçesinden kopan çiçeğe
Gülümseyen altın vazo bu mudur?

Bu mu cihan mülkünde her şey olan?
Can olan, canımda peyderpey olan?
Bu mu kubbe olan, bu mu ney olan
Ey dostlar, Şemsi Tebrizi bu mudur?

ZAMAN

-Çiftemerdiven Mahallesi-

Burdaydı daha demincek
Nereye gitti bu zaman
Bu kaçıncı erkence'dir
Nereye gitti bu zaman?

İdi, kuyu çıngırağı;
Kayboldu dur'u durağı.
Hakka sırlayıp burağı
Nereye gitti bu zaman?

Ben'i tekrar eder durur;
Un'u asmada oldurur.
Bir bitmeyen şekil-dürür,
Nereye gitti bu zaman?

Var denildikçe var'cadır,
Bir-içre param parçadır.
-Elma desem, anlamıyor.-
Nereye gitti bu zaman?

Yazılar böyle değildi,
Dal-uçları nic-eğildi,
Alev-yalazı aynalar,
Nereye gitti bu zaman?

Ne ki, elin seğirmesi,
Suyun çiçeğe durması?
-Bir evvel zaman içinde-
Nereye gitti bu zaman?

Düş'tü gözümü yaşladı,
Kar beyazlığı başladı.
-Babam namaza durmuyor-
Nereye gitti bu zaman?

Zaman şahmaranı büyük,
Gönül bir alaca geyik.
Uğrun uğrun yol-uçları,
Nereye gitti bu zaman?

ANAMA ŞİİR

Sensin düşlerimi aralayan el,
Tekmilce duygusun, tekmilce can'sın.
Bir seni yaşamak her şeyden güzel,
Zamanı tapşıran bir heyecansın.

Senin saygınlığın, hep senin sevgin,
Yazın sıcağında, kışın karında..
Tanrı sevgisidir gönül verdiğin;
En içten dualar dudaklarında.

Tek düşüncem sensin, tek dayanağım,
Her güçlüğü aydınlatan gerçeksin.
Yanında geçiyor en mutlu çağım,
Gönlümde daima açan çiçeksin..

Bir hayırlı haber gelmiye-görsün,
Mutluluğun parıldar göz-yaşında.
Hakka arzuhalim budur beş-öğün;
Eksik olma soframızın başında!.

Siyah gecelerde sen, gün ışığı,
Yola düşsem, kanadımsın, kolumsun.
Gözlerinde ilkbahar sıcaklığı,
Biricik anamsın, Anadolumsun..

ALÂEDDİN TEPESİ

Yükselmiş, bir eski zaman içinde
Bir ilâhî kubbe, beyaz mı beyaz;
Kaderince konuşuyor düşlerim,
Bir resim paleti, pırıl pırıl yaz;
Bir şahandır, kalelerin burcunda,
Asırları, nakış nakış işlerim..
Bir minyatür yaprak içre canları,
Yâdımda Selçuklu kahramanları.
Dört iklimi bir uçtan seyre yeter,
Tepe, tepe değil, bir helikopter.
Çepçevre zamanı hayalince an,
Süzül minareler arasından.
Konmaksa bu, bir visal kavlince,
Düşünmeğe değmez ki ince ince.

Salkım salkım mesafelerde mânâ,
Her köşe bir parça daha Mevlâna.
Aramak, hasreti bir dost sesinde,
Hatıralar Nay'ın çerçevesinde.
Bir hâl oldu gönül, döne dolaşa
Ey bir yeşil nağme ileten, taşa!
Bu ne aşktır, yol verir adımlara
Bu ne eldir, hükmeder kudümlere..
Asırlar öncesi kalan o izden
O, muamma yüklü yeşil denizden
Görünmüyor, demir alan gemiler
Bir hâtıra bu türbeler, camiler..
Asırlardır devam eder cezbesi
Hasret hasret, Alâeddin tepesi..

İSTANBUL CADDESİ

I

Bu cadde İstanbul caddesi,
Aziziye minaresinde çifte ezan.
Nal sesleri, motor gürültüleri
Arasında, kaybolursunuz bazan.

Burası dellâl pazarıdır,
Eski eşyaların satıldığı.
Cömert oturak âlemlerinin
Kayıtsızca anlatıldığı.

Ağzına kadar dolu dükkânlarda,
Duyun ki ne ümitler eridi!
Oturup seyredin şöyle derin,
Cadde değil sinema şeridi..

Bir para sesidir duyulmasın,
Tekmil kulaklar kirişte.
Teraziler, vitrinler, hanımlar,
Alış verişte..

Gün batı tarafında bizim dükkân,
Halı, kilim, çepeçevre yanları.
Karşımızda çitlem çitlem bir otel,
Duvarında banka ilânları..

Yolunuz İstanbul caddesine,
Düşmez mi bir zaman, ne dersiniz?
Pahalılıktan falan konuşur,
Bir acı kahvemizi içersiniz..

İSTANBUL CADDESİ

II

Kaldırılan kepenklerde arayın,
Günlük çabaların âhengini!
Seslenir hayata, bu caddeden
Bütün şehrin fakiri, zengini.

Sabahın doyumsuz güzelliğinde,
Tıngır mıngır tatar arabaları;
Uykulu gözlerle öğrenciler;
Önlerinde anneleri, babaları..

Pahalılık boş bulmasın meydanı,
Çekilir koyunlar gibi besiye.
Süpürgesi, zeytinyağı, ekmeği,
Her şey veresiye

Yaşamak, nicedir, bir görünüz,
Toptozlu haziran günleri!
Yağız amelelerle birlikte,
Dört bucuk liraya öğünleri..

Gençler kahveye gider akşamları,
İhtiyarlar câmiye.
İstanbul caddesinde duyuldu ilkin
Memurlara beş maaş ikramiye..

İSTANBUL CADDESİ

III

İstanbul caddesi geçer adımlarımdan,
Gözlerimden sen geçersin.
Bir kanadı bende kalan kuş,
Nere uçarsın?

Bir ucunda benim, bu caddenin,
Öte ucunda sen varsın.
Memleketim gibi güzel gözlerin,
Niye ağlarsın?

Aşk bu dalgalar örneği,
Bırak, göğsünü dövsün dursun.
Unut yalnızlığın ninnisini,
Ne olursun,

Buğdaylar dökülür caddeye,
Akşamlara-değin toz duman.
Sularım ellerimle caddeyi,
Sen geldiğin zaman..

ŞEREFŞİRİN SOKAĞINDAKİ ÇEŞME

Gömülmüş mermerden yalnızlığına;
Şerefşirin sokağındaki çeşme..
İdamlık bir mahkûm gibi hüzünlü,
Seslenir taş gibi: Derdimi deşme..

Selçuklu adımlar geçer toz-duman,
Düşlerde kırk boğum, bir sokak başı,
Elini uzatsan değer zamana,
Çeşmenin içine akar gözyaşı..

Kimler geldi, kimler geçti, kimbilir?
Bir mermer aynadır, geride kalan.
Kul anlamaz bu acı yalnızlığı,
Bakışlar hayınca, dudaklar yalan..

Düşmüş kurnalara bir paslı tarih,
Mutlu başlangıçlar, acılı sonlar.
Güneşi görmeyen bu dar sokakta,
Yükselir bir yumruk gibi betonlar..

Düğüm vuruluyor bengi-sulara,
Olacak şey mi bu, nasıl, ne zaman
Susturuyor tam bir asrı, kazmalar,
Doğrusu çeşmenin hâli pek yaman..

Sorsanız dillenir kuru dudaklar.
"Çizen böyle çizmiş bu plânları."
Ecdat yâdigarı, perme-perişan,
Hak korusun geride kalanları..

Şerefşirin sokağındaki çeşme;
Okunup dinlensin, bu arzuhalim..
Yüklemeyin sırtıma veballeri,
Size örnek olsun acıklı hâlim..

BÜYÜYEN AYDINLIK

-Ah, Canım İstanbul Caddesi-

Veresiye halı alan bir memur,
Son taksitini ödediği zaman,
Seni sevdiğim kadar huzur duyar.

Bir süzek su ne kadar serinse,
İstanbul caddesinde bir ikindi;
Bir o kadar tatlı, güzelliğin.

Sınırsız, bir en güzel aydınlıkta,
Hoşluğun yok mu, cana yakınlığın,
Kuşlar gibi kanat çırpar uzaklardan.

Yaşamaya doğru, güneye doğru,
Bir alaca düşmesin asmalara,
Bir duy ki, uyanık türkülerdesin..

Gülün rengi, suyun akışıyla bir,
Şimdileri sana doğru geliyorum;
Rüzgârlar içinde yayan-yapıldak.

KAYALI PARK

Anadolu sofrası bu kardaşım, hemşerim,
Çıkınlarda günlük sevinçler, acılar.
Sonbahar yaprakları gibi çekilir gider,
Yorgun, han odalarına yabancılar..

Ne kalır aşk da olmasa şunun şurasında
Yaşamak mı, her öğün bir bahane.
Sevdiğini bir kez düşlemeye gör,
Hemen şuracıkta postahane!.

Bir ney sesi, mavilerde bir ikindi,
Havuzda makara ipliği gibi incecik su.
Yağmur dualarını çağrışır dualar,
Kubbeler dolusu..

İlle-alın yazım, yorgun sokaklarda,
Geçmiyor gün, taşlara oturarak.
Bir tarafta benim özlemim, yalnızlığım,
Bir tarafta Kayalı Park..

Pullu arzuhaller, yarım kalan aşklar,
Tomur tomur dolup boşalan göğüsler.
Meram'a ilk yaza doğru toz duman
Bir gelir bir gider, otobüsler..

Sonra bir rüzgâr derinden derinden
Beyaz ve yorgun bir el gezinir saçlarda.
Kimse duymaz, bir iç çekmesidir başlar,
Meyvesiz ağaçlarda..

YAĞMUR TÜRKÜSÜ

-Bereketin bol olduğu yer, buradır,
Konya'nın tekmil özlemi yağmuradır.-

Eflâtun uykusu kaçtı zamanın,
Bu mübarek toprak rahmet bekliyor.
Çocuk beklediği gibi, ananın
Bu mübarek toprak rahmet bekliyor.

Başörtülü bulutların elediği
Bir toprakta tohum olmak ne iyi.
Gurbetin, hasretin suladığı
Bu mübarek toprak rahmet bekliyor.

En kutsal, en yüce yârin aşkına,
Göğü derya yapanların aşkına,
Göz göz kara sabanların aşkına,
Bu mübarek toprak rahmet bekliyor.

Kesilmiş bir ümit gibi, soluktan
Son kuşlar dönmedi yolculuktan.
Şöyle boşanırcasına oluktan,
Bu mübarek toprak rahmet bekliyor.

Ne fikir harmanı, ne alınteri,
Tuttu gönülleri bir aç ürperi.
Takvimlerde kaldı hasat günleri,
Bu mübarek toprak rahmet bekliyor.

Sevda yüklü havalar kadar temiz,
Yaprak yaprak gönlümüze serdiğimiz,
Yedi batın canımızı verdiğimiz,
Bu mübarek toprak rahmet bekliyor.

SELÇUKYA'DAN

Yumulu gözlerde bir yeşil türkü,
Düşe kalka bir yol, bir uçkun bahar.
Balık özleminde toprak denizi
Mengeneden Takkeli dağa kadar..

Mor heybede göz göz tandır ekmeği
Yalnızlık bu, bir aynada dört duvar.
Geçim derdi, mart ayazı, cemreler,
Mengeneden Takkeli dağa kadar..

Umut dalda açan badem çiçeği,
Başörtüler, pembe beyaz urbalar.
-Kızlar kısmetiniz sizi bekliyor-
Mengeneden Takkeli dağa kadar..

(Çek hemşerim, bir içimlik sigara)
Bulut değil, efkâr yüklü dumanlar.
Büyür sokakların kimsesizliği
Mengeneden Takkeli dağa kadar..

PORTAKAL

Bir gözede güzelimin elleri,
Yarı yasemendir, yarı portakal.

Çağrışır, damardan koparcasına,
Dilim dilim dudakları, portakal.

Bir sinide, bir notada, bir elde,
Kırmızı portakal, sarı portakal.

Esrik adımlara çeker götürür,
Çitlem çitlem sokakları portakal.

Bu görkemli, bu gümüşlü aynada
Sevdiğimin yanakları portakal.

Bir Çin vazosundan dökülür zaman,
Yakın eder uzakları portakal.

Finikeli gemilere iletir,
İkonyumlu toprakları portakal.

İlkbaharı gözlerinde yaşadım,
Özleminde sonbaharı, portakal.

BENGİSU'DUR DÜŞÜ, ANADOLU'MUN

Bir ilkbaharlı düşteyim, kışta değil,
Umutlarım yalın-aldanışta değil.
Duyageldim ilk doğan günde yalazı,
Serdim sonsuz ovalara gök palazı.
İlk çatlayan esrik tohumda ben varım,
İlk çağrıda dal örneği avuçlarım.
Ak-ellerin burcu-tomur öğünleri,
Sırılsıklam eğirir akça yünleri.
Kaç cemrenin dolu şavkıyla kirmende.
Tapşır tapşır başaklarım değirmende.
Hangi ayna, güzelliğimi gizleyen?
Toprak toprak beni benden temizleyen
Hangi erdemli duygu, hangi dil Tanrım?
O ki, sakıncam zamandan değil Tanrım!.
Yıllar-yılı anızlarda uçan kuştu,
Kar çiçekli dağlara değinen muştu.

Bir ışık salkımı artık yörem, yolum,
Mutluluğun annacında Anadolum.
Hörgüç hörgüç şu çığrışır kaç çıngırak,
Kaç göze'nin ardında kaç acı kurak.
Kaç alında parlar kaç ovanın tuzu,
Bulmak güzel, bir tomurcukta sonsuzu..
Dizem dizem bir yalınkatlı düşteyim;
Özlemlere inat, özlü dönüşteyim,
Bir su döver şıkır şıkır nalınları,
Ebem kuşakları süsler alınları.
Yol yol, en serin doruğu duya duya,
Gözlerim seğrimez gündüzlü uykuya.
Aşk boy verir can evimde fidan fidan,
Ala-buruz şafakların arkasından,
Tutkun dudaklarım, yeşilce gülmeğe,
Yağmur duvarından bir bir dökülmeğe;
-Ey benim, halk türkülerim kadar güzel-
Alın yazım, gönül yazım, sevdiğim, gel!

YAĞMURLAR ALTINDA MEMLEKETİM

Düşlerin alaca karanlığında, en.
Önemli bir konuk gibi beklenen,
Ardarda en sevecen umutlarla
Gönül gönül dürülen bulutlarla,
Yağmur yağıyor..

Yürüyen ne tesellidir olukta,
Gözleri yaşartan bir mutlulukta.
Hep böyle mi biter sonu aşkların?
Gözleri aydın tellim başakların,
Yağmur yağıyor..

Başlıyor deniz aşırı yoluculuklar,
Çıplak-ayak olun, artık çocuklar!
Bu ne donanıştır, düşüne-duya,
Baştanbaşa bütün Anadoluya
Yağmur yağıyor..

Zamandır, dal uçlarından damlıyor,
En güzel türküyü yağmur tamamlıyor.
Büyüyen bir yeşillik içinde tohum.
Yaşama sevinci gibi duyuyorum,
Yağmur yağıyor..

DESTANLAR ŞEHRİ KONYA

Yoluna kurban olduğum,
Aziz bildiğim, evlâttan..
Şanın, şöhretin dörtnala,
Koşa gelmede milâttan..

Dört ufkunda mühür mühür,
Hayaller fışkıran şehir,
Bağrımda koca bir nehir,
Aka-durur hububattan..

Sen ney dilinde uhrevî,
Mevlânanın aşk alevi.
Dile getir Keyhüsrevi,
Nağmeler sun, Keykubattan!

Toprak görünüşün hiçe,
Verdiğin şevk yeter içe!
Ey yeşil taşa, kerpiçe,
Destanlar söyleten vatan!.

KIR ATIM

-ATLI CİRİT OYUNLARI- YIL 1972

Olmaz böyle boş yere,
Durmak behey kır atım!
Atıl çamlı bellere,
Dehey dehey kır atım!

Yeleni rüzgâra ver,
Yolları ardına ser,
Atıl şaha kalkıver,
Göklere değ kır atım.

HAK AŞIKLARINA

-Aşıklar Bayramı dolayısıyla- 1966 Yılı

Bereketin bol olduğu yerdeniz,
Aşkın anahtarı elimiz bizim.
Yunus Emrelerden Hak âşıklara
Nağmeler iletir, dilimiz bizim...

Dostlar meclisine geldik oturduk,
Topraksız tarlada darı bitirdik.
Benlik kavgasında akıl yitirdik
Varlıkta yok oldu, yolumuz bizim.

Zaman dedikleri akrep yelkovan,
Durur aşk üstüne kubbesiz tavan.
Gönül bahçesinde kurulmuş kovan
Tadılmaz dudakla balımız bizim.

Yârin siteminden geçtik delice,
Gül fidanı aşıladık, alıca,
Sevda bahçesinde, durmaz ılıca.
Akar gözyaşımız, selimiz bizim.

Katre katre yola vurduk denizi
Ayırd ettik kusurludan temizi.
Yaktı şavkımızı Şems-i Tebrizi
Mevlâna katında dolumuz bizim.

Hakkın meclisinde gönüller gani,
Aşıklar bayramı, ustalar, hani?
Fezaî'nin şakıması zamanı,
Açsın yedi veren gülümüz bizim..

MERAM DESTANI

Dağlar arasında bir zümrüt vadi,
Dereye uzanmış, kolu MERAM'ın
Dillerde dolaşır şöhreti, yâdı,
Yeşilliktir sağı solu MERAM'ın.

KONYA'nın biricik mesire yeri,
Mihenge vurulmaz şanı değeri.
Dünyada bulunmaz eşi, uyarı
Başkadır ahvali, hali MERAM'ın.

Koyu eflâtuna çalan her konca,
Bir koku neşreder dere boyunca.
Erguvan semâlar kaftan giyince,
Boz bulanık akar seli MERAM'ın

Sükûttur yüreği teselli eden,
Sular fışkırırken bir fıskiyeden,
Hercai dallardan aksedip giden
Bir içli türküdür yeli MERAM'ın.

Gönüller sıcaktan yanar yanar da,
Yazda kışı bulur çoşkun pınarda.
Söğütte, iğdede, çamda, çınarda
Çözülür her seher dili MERAM'ın

Bir bal peteğidir sıra bahçeler
Yeşil ağaçlarda bülbüller çiler.
Asırlık ağaçlar gökleri deler
Ağaçları ulu ulu MERAM'ın.

Duvarlardan taşan meyva dalları,
Bir şemsiye gibi örter yolları.
Çileden çıkarır şen bülbülleri,
Elvan elvan açan gülü MERAM'ın.

Parlarken semada beyaz ışıklar
Hoşafla cenk eder tahta kaşıklar,
Koşmalar söylerken değme âşıklar
Ses verir sazının teli MERAM'ın.

Otlar dağlarında koyun ve kuzu
Soğuktur suları andırır buzu.
Işıl ışıl yanar aldatır gözü,
Çimeni ipekten halı MERAM'ın.

Uzayan ovada yeşil denizdir
Havası iyidir, saftır, temizdir.
Dağlarda kaybolan gümüş bir izdir
Kıvrım, kıvrım gider yolu MERAM'ın.

Oradadıı sebzelerin iyisi
Üzümlerin şıralısı koyusu.
MERAM'dadır baldan tatlı kayısı
Elmaları sulu sulu MERAM'ın.

Günün son ışığı vururken dağa,
Siniler kurulur asma çardağa.
Soğuk şerbet dolar billûr bardağa
Bâdeleri dolu dolu MERAM'ın.

Evler süslü süslü, evler iç içe
Burda her ev gönül vermiş kerpiçe
Tatlı bir rayiha yayılır içe
Yenirken çöreği, balı MERAM'ın.

İpek kanadından ses vere vere
Bir turna süzülür mavi göklere
Gecenin sukûnu sinerken yere
Akar çayı deli deli MERAM'ın.

Tavus Baba, gökte bir el aya'sı,
Birem birem yıldızları sayası.
Yanık bir arzuhal Kızlar Kayası,
Aşk-içredir arzuhali MERAM'ın.

İlkbaharda neş'elenir bet-beniz
Taşar gözünüzden bir yeşil-deniz,
Deresinde bir kez çimmediyseniz
Yoktur elbette vebali, MERAM'ın.

Esen tatlı gedaveti nerede?
Hatmi güller boy verir pencerede.
Bitimsiz bir bengi-sudur Dere'de,
Cana şifadır Mukbil'i MERAM'ın.

Kuşları var kanat çırpar dallara
Güzellikleri meseldir dillere
Çopurdur, Gök'tür ve Akkuyruk Kara
Güvercinleri takkeli MERAM'ın.

Dallarda rakseder esen tan yeli
Kuşları ötüşür şen ve neşeli.
FEZAİ kendini bildi bileli
Gönülden aşığı kulu MERAM'ın.

KONYA GÜZELLEMESİ

Bakakalırsınız, ıslak zamanlarda bir yelkovan,
Tennûreler göğerir büyür adımlarda.
Sazlarla şavkınır. "Şabab Oğlan" türküsü.
Hemdem Sait Çelebi, Aşık Dertli, Şem'i, Sururî,
Karamanlı Gufranî'ye kadar bir yalın-dost zinciri,
Söyler de söyler, Konya'nın mutluluğunu halka halka.

Bir eskimez zaman bu, sırlanır gönüllerde,
Naylarla duygu-tekmil, artı parmak, kudümlerle,
Dur'suz duraksız sevecen adımlarla,
Bir gedavet, (1) Meram'dan; Dutlu'dan bir akar-su,
Gecenin ormanından bir rüzgâr başlasın, istersiniz;
Gönüller dolusu

Var'la-yok, yok'la var ararsı,
Son kışla, sonbahar arası,
Bir aşk serince'si geziyorsa gözlerinizde
Aşikâr gün gibi, günaydın gibi,
Soyunduğunuz gerçektir bir yalnızlığı,
Yolunuz, yordamınız buğday başakları,
Çay düşleyen kesme şekerler, pancar pancar,
Ve Çağrı'lar, dolunayla ay-yadın,
Yumuşacık, karşı akşamlara el eden.
Anadır, kuzudur, kerpiç avuçlardan,
Bir beldeyi allayan, pullayan, göğerten,
Güvercinli kanatları indiren suya,
Beş vakti tapşıran bir minyatür dua.
Mevlâya yücelmek bir sonrasızlığa.
Bir dönüştür başlar, özlemi Şemsi Tebrizi'nin,
Bir umuttur konar göz bebeklerinize.
Şekiller, en güzel insan sevgisini,
Türbe çiçekleriyle tel-duvak,
On sekizinde dal-fidan mısralarla,
Güzelliğe, sevgiye sınırsız yaşama sevincine,
Anadolu'yu daha bir Anadolu yapan,
Mevlüt bahirlerince dokunaklı deyişlerle...

Iscacık olur ya ekmekleri, akça ovanın,
Küflü tulum peynirlerine katık edilen.
Zamanla mayalanmış yoğurtlu tutmaç gibi,
Memleket sofrasına sürüyoruz en kutsal Çağrı'yı;
Bir kahve cezvesi gibi, alıp yalnızlığından,
Sessizliğinden ve tomur güllerinden
Bir türkuaz adak gibi;

Sınırsız yeşile çalan,
On sekiz beyit halinde minyatürleşen,
Tekmilce Mevlânayı söyleyen,
Ses gibi, ışık gibi, can gibi,
Bilinmeyen, adı konmamış en kutsal çağrıyı...
Akyokuş'un Anamaslı rüzgârında
Bülbüllere şakımayı unutturan,
Sulara dökülen bir kurşun arzuhal gibi,
Göğeren, alımlı.. Rebab gibi gönüller boyunca
Büyüyen Çağrı'yı.

O ilk Çağrı'yı,
Yedi dil,yedi göz, yedi niyaz,
Zamanın bir yerinde bembeyaz,
Sunuyoruz ellerinize yumuşacık. usuldan..

Onlar ki, üzengisinde bir özlemin,
Onlar ki can-evinize dolmuştular.
Nakîlanı ahbar'la başlar ilk muştular;
Şiirler, duygular duyarlılıklar, tâ Çatalhöyükten.
Bir güvercin kanatlanır, on bin yıl öncesinden,
Kutsal belde Konya'nın alın yazısına, gönül burcundan.
Bir öylesine, gökyüzü açılmış hamur gibi,
İlk resim, ilk tandır, ilk kolye, ilk buğday.
Hamile kadın heykeli, dudaklarında tuz.
Mellart'ın Billûr zamanı ki bir kâse-i fağfur,
Öyle geçer bir Konya gecesinden,
Gelecek asırlara toz duman
En güzel çağrı'larla, çiçeklerle en taze,
Tennûrelerle yeşerir ilk rüzgâr,
Gelir durur şiirlerine Mevlâna'nın
En güzel ve anlamlı yalnızlıklar içinde.
Güvercin kanatlarıyla başlar bir serince dua
Bildirir yaşama sevincini, yusyuvarlak.

Bir daha, bir defa daha ilân eder,
Türbe çiçekleriyle gümüş kurnaların dilince,
Şadırvanı tapşıran duygularla beraber,
Onca beyaz ve kutsal, alabildiğince.
Bir mavi sudur, şıp der, damlar,
Kara gecenin kurnasından ilk günaydına,
Toz pembe çağrılarla yalınayak.
İşte Mevlâna'nın gülleri dürüm dürüm,
Yedi asrı bir minyatür vazoda şekiller.
Itrı, yedi asrın yüzgörümlüğüdür,
Çiçeklenir bengi-beyaz bir iğne oyasında.

Meramdan Takkeli'ye gerilsin bir ipek yelken,
Beyazlığında zamanın, bir erguvan bulut,
Kibele'nin ipek kozası yatağından,
Selçukyayla büyür dillere destan Konyam,
Büyür çoğalan bir yalnızlığa dünyam,
Peşrevli, dört selâmlı dirice bir ney sesinden,
Alâeddin Keykubatlı Alâeddin tepesinden..
Seni duydum, seni bildim, yaşadım çiçek çiçek,
Seni söyleyeceğim bütün gücümle, ölene-dek..

(1) Meram Bağlarından Konya'ya esen rüzgâr

TAKKELİ DAĞ

Dizivermişler keyfimce,
Şöyle dört ufka dağları.
Gök-burcuna yalaz-ekin,
Koymuşlar yufka dağları..

Dudak olur, ha deyince,
Uzanmış boylu boyunca.
Kudüm oldum ince ince,
Getirdim şevke dağları.

Yeni bir gün, yeni bir can,
Rüzgâr kanadında zaman.
Adımlar bir ulu kervan.
Göklerden yuka dağları.

Kaldırın derdi aradan,
Hakka erer yol buradan.
Görün, ak-pak tennûreden,
Bembeyaz sikke, dağları

Aşkın bir başka havası,
Aman, o ne gök mavisi.
Şâha kalkmış ceran göğsü,
Dipdiri Takke dağları.

Yol bu yoldur diye gitsem,
Varıp yıldızları tutsam.
Hangi denizlere atsam,
Avucumdaki dağları?

YAVUZ SULTAN SELİM HANIN ÇEŞMESİ

Yaşatır yeniden çocukluğumu,
Yavuz Sultan Selim Hanın çeşmesi.
Bildirir tarihte var olduğumu,
Yavuz Sultan Selim Hanın çeşmesi.

Dutlu'da bir avuç kardır, el eder,
"Bre yiğitlerim haydi gelin" der.
Mavi bir çiniden sonsuza gider
Yavuz Sultan Selim Hanın çeşmesi.

Sanmayın ateşim kaybolur külde,
Çengi-mısra olur bir beyaz gülde.
Notalarla resim çizer gönülde,
Yavuz Sultan Selim Hanın çeşmesi.

Nice yakarıştır Allah'ın günü,
Söyler yaşamanın bütünlüğünü
Şems-i Tebrizîye açar gönlünü,
Yavuz Sultan Selim Hanın çeşmesi.

Konya destanlaşır bir bengi-seste,
Bülbül nice durur altın kafeste.
Bugünden yarına en güzel beste,
Yavuz Sultan Selim Hanın çeşmesi.

Kum saati, zembereği kurmadan,
Ab-ı hayat damlar çifte kurnadan.
"Bir nefes sıhhattir" akar durmadan,
Yavuz Sultan Selim Hanın çeşmesi.

YALNIZ AĞAÇ

Konya Turizm Derneği tarafından, Tutup belinde baltaya, kuraklığa, keçiye mücadele savaşı verip, hayatını sürdüren bir alıç ağacına madalya takıldı.
21 Haziran 1961 Hürriyet Gazetesi

Bu bel Tutup beli, bir yalnız ağaç;
Uzak aynalarda bir mavi deniz
Yabani koyunlar, alabalıklar,
Bir şöyle derinden daha derinden
Baksanız, her şeyi göreceksiniz!

Zamanı şavkıyan bu beyaz tohum,
Geldi kanadında hangi rüzgârın?
Bir dağ masalıydı çağlar öncesi,
Serpilir düşlerle yalnız bir ağaç,
Akça pakça bağrında toprakların.

Buğday başakları bir boy atmasın,
Bir minyatür türkü dolmasın, içe.
Çatalhöyük insanının elleri,
Gelecek çağların serüvenini
Yazacak bir destan gibi kerpiçe..

Konya'dan bir düş bu, Ankara'ya dek,
Yolun iki yanı çam ağaçları.
Atatürk'ü candan yaşamak için,
Daha göz değmedik günaydınlarla,
Göğerecek dağların yamaçları..

Zazadın hanında bir beyaz gemi,
Nerde biter bu deniz, nerde kara?
Büyür Mevlânaca gönül ağacı,
Bir erce vakitte aşkla donanıp
Bengi-umutlarla düşsem yollara.

MİSİS MİNİVER

-Konya Gül Şöleni, 1954-

Konya gül yarışması, Feyzi Halıcı'nın teklifiyle Tarihi Dede Bahçesinde 1954 Haziran ayında yapıldı. Tevfik Gökrenk'in gülü birinci ilan edildi. Yusuf Ziya Ortaç'ın İstanbul'da yayınladığı AYDABİR dergisinde o ay yayınlanan Misis Miniver şiiri yarışmada okundu.

O ki yollar yeşildi, geçtiğimiz,
Turunç turunçtu dağların ardı.
Aşikâr, gün gibi güzelliği,
Bir Misis Miniver vardı.

Akşam saatleri bahçeler ıssız,
Güllü evi nasıl hatırlamazsınız!
Pancur önünde yarı baygın, yarı kız,
Bir Misis Miniver vardı.

Efkâr basar düşünürüm de bazı,
İçerimde bir gül açar, kırmızı.
Kaldı, yalnız alevden hatırası,
Bir Misis Miniver vardı.

O'ydu dinlediğim masal, satır satır,
Aynalardan salkım salkım tüten ıtır.
Hâla o gül yâdımda, o minyatür,
Bir Misis Miniver vardı.

Yıllar yılı değişmez kaderim benim,
Bir sınırsız sevgiyle, perçin perçinim.
Orda, canım, Miniverim, güvercinim,
Bir Misis Miniver vardı.

ALÂEDDİN TEPESİNDEN

Bir uçan daire, üç kehribar sütun
Hayal gibi süzülüyor bir bahçeden,
Yürüyen bir dağ bilirim denizlere,
Asırlardan kopup gelen bir geceden...

Olunca, bunca olur bir güzel gelin,
Bu yemyeşil sahilleri seyre gelin!
Duyun, en güzel ufku çizen pergelin
Işıl ışıl türküsünü en inceden!.

Budur, Selçuklu devrinde aşk denen şey,
Parmakların sevdâsınca ödenen şey..
Yeşil yeşil kubbelere adanan şey
Yumak yumak çözülüyor düşünceden.

Minyatür yüzgörümlüğü, tarihimin,
İlk vefakâr gözağrısı sultan Cem'in;
Geçtim huzur dolu havasından, demin,
Geçer gibi sipahiler, Ganijeden..

Sıra dağlar gibi örter ufku, pahâ
Bu ne güzel niyaz ediştir Allaha..
Ateş rengi fânuslar ki bir bir daha
Seyre durur yeryüzünü en yüceden...

NE OLACAK

Körpe fidanlar gibi büyüyorsun
Gözbebeklerimde, dudaklarımda
Günü birliğine salkım-saçak..

Senin için düşlerimin çabası
Kartpostallara bedel bir zamanda
Bir ağaç dalı, biraz mavi, biraz sıcak..

Düdük sesleri gelir vapurların
Senin için hatırlarım denizi
İstanbul caddesinde, ıpıslak..

Yaşıyorsam, (adım gibi biliyorum)
Bir seni gördüğüm içindir,
Bir seni duyduğum için ancak..

De, sen bana güzelim, civanım,
Çıkmaz sokaklar arasında
Halimiz ne olacak?

DİMNİT ÜZÜMÜNE ŞİİR

Sabahtan indim pazara,
Dökülmüş yollara dimnit.
Gayrı tükenmek üzere,
Gider yad-ellere dimnit.

Siyah üzüm, beyaz üzüm,
Durur niyaz niyaz üzüm.
Er tükendi bu yaz üzüm,
Düştü gönüllere dimnit.

Mayhoşça, ince mi ince,
Etli ekmek miktarınca.
Yarin katına varınca,
Belenir ballara dimnit.

Çayırbağ, Hatıp, Gödene,
Merhemdir üzüm bedene.
Gör ki el eden edene,
Şifadır kullara dimnit.

Kara çıktı kahvede fal,
Üzüm söyler evlat-iyal.
Musalla bağları hayal,
Düştü ne hallere dimnit

Çubuklar soyar fıstanın,
Fezai söyler destanın.
Bozulma vakti, bostanın,
Ağıttır dillere dimnit.

SELÇUKYA'SIN

Uzak bahçelerde unut ellerini,
Yavaş konuş, kimsecikler duymasın!
O ki gecelere sığmak bilmeyen
Kocaman gözlerinle Selçukya'sın

Bir ceylansın uykusuz tepelerde,
Gökyüzünü tutuşturan aynasın..
Orman masalları nice güzelse,
O kadar o kadar Selçukya'sın

Özlemle yuğrulan bir güzelliğin,
Minyatürlerle süslü burcundasın.
Omuzlarında güllerin alev raksı,
Kilometrelerce Selçukya'sın.

Acı yalnızlığın sığ ormanına,
Esmer bulutlardan düşen damlasın,
Öyle kıvrak ve delişmen dipdiri,
Adımlarınla tekmil Selçukya'sın..

Düşelim bir yola haritalarda,
Ardımızdan başka gelen olmasın!
Seni devlet bildim kendime güzel,
Canevimde her zaman Selçukya'sın..

YAĞMUR BULUTU

Gözlerin gibi ıpıslak,
Bu bulut yağmur bulutu.
Kimi gökte, kimi yerde,
Kimi gün düşte gördüğüm.

Bu bulut yağmur bulutu,
Hani nerde avuçların?
Bir şenliktir değme gitsin,
Muştular içinde toprak.

Sisler içinde yalnayak,
Şıkır şıkır ıslanayım.
Tarlaların gözü aydın,
Bu bulut yağmur bulutu.

Ya bu dağlar, ya bu taşlar
Ya bu üveyik hallerin
Bu bulut yağmur bulutu,
Çık, aralık kapılardan.

Takkeli'de salkım-saçak
Bu bulut yağmur bulutu.
Uçan kuşun kanadında,
Duyduk duymadık demeyin!.

SELÇUKYA'YA ÖZLEMİM BU, KAÇINCI

Gözlerinin Temmuz sıcağı var ya,
Var ya çinilerde bembeyaz sesin;
Bir çığ gibi benden ayrılsan bile,
Bil ki alev alev içerimdesin.

Hüznün bir böylesi dillere destan,
Dinleme, türküler ne derse desin!
Durdum dolu-yelken yalnızlığına,
Bil ki alev alev içerimdesin.

Ses vermiyor kuşlu takunyaların,
Gümüş aynalarda mısın, nerdesin?
Zamanlara düğüm vurma, yetişir,
O ki alev alev içerimdesin.

Yine sensin, düşlerimi bölüşen,
Yanıbaşımda ıpılık nefesin.
Paydos dedim artık bütün renklere ,
Gör ki alev alev içerimdesin.

Orman masalları artık çok uzak,
Ala-ceylân mısın sevdiğim, nesin?
Çıksak da burcuna karlı dağların,
Duy ki alev alev içerimdesin.

KONYA

Tarihin yüreği, can beldesidir,
Asırla ölçülmez yaşı Konya'nın
İç Anadolu'nun şan beldesidir.
Dünyada bulunmaz eşi Konya'nın

Şanlı zaferlerin büyük durağı,
Namlı seferlerin yolu, uğrağı.
Bin türlü hazine saklar toprağı,
Bulunmaz servettir taşı Konya'nın

Dört bir köşesinde eski eserler,
Camiler, türbeler yükselmiş yer yer.
Ney sesiyle dolmuş taşmış bu yerler,
Bu makamla şakır kuşu Konya'nın

Yazı ne güzeldir can katar cana,
Buz gibi suları kana kana.
Kuvvet kaynağıdır verir insana
Bir başka sağlamlık kışı Konya'nın

Çoktan kuraklığa çekildi bir set,
Taşar tarlalardan feyiz, bereket.
Fezai beş vakit Rabbe dua et,
Bol olsun ekmeği, aşı Konya'nın.

DESTANLAR İÇİNDE ASLANLI KIŞLA

El-emeği, göz nuru, alın-teri,
Özlem duydum sana yıllardan beri.
Girdim asker adımlarla içeri,
Çıktım gönüller dolusu alkışla;
Kışlalar içinde Aslanlı kışla.

Kahramanlık nabız nabız uyanır,
Tarih tekmil Kanuni'ye dayanır.
Bayrak bayrak zaferleri giyinir,
Edirneyle, Karsla, Sarıkamışla;
Kışlalar içinde Aslanlı kışla..

Telli telefonlar, konuşun gayrı,
Gönül sevgisinden düşer mi ayrı?
Tanrım, bu ocakta bulmuşuz hayrı,
Vatan hizmetine bizi bağışla;
Kışlalar içinde Aslanlı kışla..

Efe zeybeğinden, dadaş barından,
Ova sıcağından, yayla karından;
Tarihin tekbirli sayfalarından
Gülümser zamana en mert bakışla;
Kışlalar içinde Aslanlı kışla..

Kaç iklim aşmışız, kaç dağ, kaç deniz,
Vatan aşkı içimizde tertemiz.
Destan destan dile gelir künyemiz,
Dostuz zaferlerle, dostuz barışla;
Kışlalar içinde Aslanlı kışla..

Akca ovaların örnek birliği,
Kışla can evinde tutar dirliği,
Asırlar boyunca cengâverliği
Çize-durur bir tarihi nakışla;
Kışlalar içinde Aslanlı kışla..

O ki son şehidin sırası benim,
Ölüm başucumda durası benim,
Seferde görevim burası benim,
Sulhta en alımlı, en şanlı kışla;
Kışlalar içinde Aslanlı kışla..

İSTANBUL CADDESİ - GÜNAYDIN

Yeşil yeşil heybetiyle ilk duruşun,
Gökyüzünü delik-deşik eden kurşun.
Ey mor bulut, kanadında uçan kuşun,
Günaydın!.

Aynalarda devam eden uykusuzluk,
Sabır sabır çinilerde ilk susuzluk,
Kehkeşanlar, şadırvanlar, musluk musluk,
Günaydın!.

İlk musiki, ilk makam, öyle uhrevî
İlk hasretin gönüllerde ilk alevi.
Rüzgar rüzgâr tennûrede ilk mevlevî
Günaydın!.

İlk aşk, ilk yol boyunca en güzel gurur,
Eylim eylim salkımlardan süzülen nûr..
Asırlardır cadde cadde yağan yağmur.
Günaydın!.

MUT ŞİİRİ

Dağ dağ yaşama duvarına karşı duran,
Mezar taşı, lületaşı, alçı taşı, parke taşı,
Kalsiyum karbonat tarifeli sabır taşı.
Balık fosili (İlk çağlardan), çakıl taşı,
Peri bacaları, höyükler, dikitler, sarkıtlar;
Aydınlık yüzü değmeyen mağaralarda
Sözcüklere girmeyen meteor taşları,
Hep seni bekliyor..

Bir depren, gün şavkını gör, pencereyi gör!
Perdelerle sınırlı ballı badem gözler,
Korkuluklar nice bostan tarlalarında,
Lâdes tutuşan, soğanı yumrukla dövenler,
Vitrinlerde kadın kumaşları (el değmedik)
Havanda sarımsak, kuzu memesinde ayran,
Dünyanın dönüş süratinde kilometreler,
Hep seni bekliyor..

Bir gelişin olmalı dağ rüzgârları gibi,
Hançerelere sığmaz ses genişliğinde,
Öfkesi burun deliklerinde bir arslan
Delişmen civalı kadınlar, civanmert erkekler,
Anadolu merdiveninde motor gürültüleri,
Tatar arabaları, iş ehli salepçiler,
Sinema reklamları (otuz iki kısım tekmili birden)
Kına geceleri, at yarışları, hacız ilânları,
Fileler, sepetler, heybeler, çakşırlar,
Tanker dolusu benzin, camekân dolusu leblebi,
Damızlık sperma, civciv makinesi, ligor yumurta,
Hep seni bekliyor..

Zamanı gagalayan kuş, takvimlere inat,
Bağdaş bağdaş sabır, kubbe kubbe dua.
Tekmil atasözleri iyilik üstüne
Arsız bikinili meteoroloji haberleri,
Metreler, koyun sütü ölçekleri, amperler,
PV=RT ideal gaz denklemleri,
Ağır vinçler, kondensatörler, bujiler,
Boy boy reçel kavanozları, kuyu çıngırakları,
Takma dişe mum, baş ağrısına gtipin
Pazu kuvveti, kilogram metre cinsinden,
İp atlayanlar, koltuk tamircileri, esanscılar,
Hep seni bekliyor..

Germiş antenlerini sonrasızlığa
Uranyum paleti, gökyüzü yelkovanı
Ebegümeci, alıç, bir yörük sofrası.
Nikah şekeri, lohusa şerbeti, gülâbdan,
Bayram tebrikleri, el öpmeler (360 derece)
Yaşı yetmedik yetimin vebal vebal hakkı
Şarkılara sığınmak korkudan, geceleri,
Gölgesi kartvizite düşen papyon kravat,
7.9 milimetre çapında askerlik hatıraları,
Tekmil karınca yuvaları, saygı değer öpücükler,
Hep seni bekliyor..

Açlık duygusunu emziren tel-dolap,
Tozdan sırılsıklam, tûl daireleri.
Hurda otomobiller, yalın kat apartmanlar,
Tenha yollarda unutulmuş eski adımlar,
Define ruhsatları, tâ Frikyalılardan,
Romalılardan kalma mangır paralar.
Baş örtülü aynalarda haziran,
Hep seni bekliyor..

Alkol akşamında "Aman da din-kabak"türküsü,
Bozkır ekibi kaşık, turnam oyunu darbuka.
"Candarmalar geliyor cızlam edelim"
Kesik çayır, dilim dilim oturak,
Emmiler çorbası, Sultandağı suyundan.
Kan çıbanı, hacamat, bileyici çarkı,
"Yüz tekliğe hayrını gör, haydi hemşerim"
Aksata heybe heybe sunturlusundan,
Sırıksıklam Şeyh Galip'ten tardiye,
Köroğlundan koçaklama, koşma Karacaoğlandan.
Bıcıl bıcıl şakalağın köprüsü,
Külotlu, sütyenli kota malları,
Bonolar, vergi cezaları, avanslar,
Hep seni bekliyor..

Sonrasızlığa doğru naylarca bir minyatür,
Üzüm üzüm bir Selçukya salkımı.
Aralanmış perdelerde kan-bıçak kuşkular,
Deve katarları, kar gibi, tuzdan hevenkler.
Uzun ramazan geceleri yok mu davul davul,
Bayramlar, şekerden düdükler, uçar balonlar,
Uzun yazların bereketi sersebil,
Kara-yağız çeşmeler, uzayan sokaklar,
Peşrev peşrev büyüyen pehlivan güreşleri,
Kadim sıradağlar, kükürtlü ılıcalar,
Kokteyl partiler, cenaze törenleri, yağmur duaları,
Hep seni bekliyor..

Bu benim yanmışlığım, yitirilmişliğim,
Asma köprüler, takvim yapraklarından.
Çatlamış dudaklarda buğday taneleri,
Sıska at kuyruklarında püskül püskül arpa.

Tandırlar, fırınlar, bulgur dibekleri,
Avuç dolusu toprak (öpüp başıma koyduğum)
Uğrunda kan dökülen cesur savaşlarda,
Tekmil isimlerini ölümsüzlüğe adayanlar.
Göğermek, yücelmek ve yaşamak adına,
En kutsal inanç adına, Tanrı aşkı için,
Hep seni bekliyor..

SULTAN DAĞLARI

Kozağaçta bir gümüş yol,
Arkada Sultandağları.
Yol boyunca söylediğim,
Türküde, Sultandağları.

Hıdırlıkta bir çift nazar,
Aşkın destanını yazar.
Akşehirlim kurmuş pazar,
Sergide, Sultandağları.

Ol şahlanıştaki mâna,
Heybet verir kaç sultana.
Bulaşmış elleri kana,
Korkuda, Sultandağları.

Ufkun resme başladığı,
Bulutların dişlediği.
Ak ellerin işlediği,
Hırkada, Sultandağları.

Allahım bir nice gündür,
Gök ağlar hüngür hüngür!
At koşturur bir cihangir,
Terkide. Sultandağları.

OVA KAVAĞINDA ZAMAN

İki yufka arasında,
Ova kavağında zaman.
Biraz kaymak biraz şeker,
Ova kavağında zaman..

Bacım plâvın pişirir,
İçine şavkın düşürür,
Çayır çimenle yeşerir,
Ova kavağında zaman..

Gözlerinde güvercin-kuş,
Konuş, ala-gözlüm konuş!
Akça gönlün gibi geniş,
Ova kavağında zaman..

Can-evime düşmüş candır.
Bu ne sevgi, tandır tandır.
Başaklarda doğan gündür,
Ova kavağında zaman..

Çalar saattir, kurulur,
Karşı, selama durulur.
Halıdır, yola serilir,
Ova kavağında zaman..

Alır gider beni benden,
Bulut sağdırır kirmenden,
Un tapşırır değirmenden,
Ova kavağında zaman..

AÇIL, KAPIM AÇIL!

Açıl, kapım açıl, geçen günlere,
Beni yudum yudum içen günlere.
Bir yıldız yıllara renk vere vere,
Mâziden gönlüme akacak belki...

Açıl, kapım açıl, kuşum ötecek,
Sevincim artacak hüznüm bitecek,
Babam namaz kılıp işe gidecek,
Haminnem ocağı yakacak belki.

Açıl, kapım açıl, artık duramam,
Gözümde tütüyor kümbetli hamam,
Mavi gözleriyle, nur yüzlü imam,
Eğilip yüzüme bakacak belki.

Açıl kapım açıl, geçen günlere,
Beni yudum yudum içen günlere.
Düşlerim yıllara renk vere vere,
Sevgiyle gönlüme akacak belki...

PAMUK ANNE

Bir arzuhal gibi açtım yolları,
Konya'ya her zaman gel Pamuk Anne!
Huzuru Mevlâna seni bekliyor,
Pir'den nasibini al Pamuk Anne!

Hayatının en kutsal demindesin,
Bezm-i âlem dostların cemindesin.
Bir uhrevi vuslat âlemindesin.
Hakk'a aşkla çıkar yol, Pamuk Anne.

O ki can evimde hep niyaz oldun,
Düşlerin katında bembeyaz oldun.
Bin hasretle kudüm oldun, saz oldun,
Gönül rebabını çal Pamuk Anne.

İstanbul'u Mevlâna'ya getirdin,
Gönül denizinde mercan bitirdin.
Aldın beni aşk mülküne götürdün,
Daim sevda içre ol Pamuk Anne.

HUĞLU'DA TÜFEK BAYRAMI

Görünmez böylesi şölen,
Mutluluk içinde, gelen.
Oldu düğün dernek ilen
Huğlu'da Tüfek Bayramı.

Söylenen kalmıyor sözde,
Zekâ fışkırıyor gözde.
Çalışma aşkı var özde,
Huğlu'da Tüfek Bayramı.

On parmağında on altın
Beşiği burda sanatın.
Atar nabzı bereketin,
Huğlu'da Tüfek Bayramı.

Açılmış, gönül nergisi,
Ne güzel tüfek sergisi.
Yüce Tanrının sevgisi,
Huğlu'da Tüfek Bayramı.

Uçuşan ala turnalar,
Boşa dönmüyor kurnalar.
Çalsın davullar, zurnalar,
Huğlu'da Tüfek Bayramı.

Bağları yeşil atlastan,
Suyun içtim bakır tastan.
Yazıldı, dillere destan,
Huğlu'da Tüfek Bayramı.

En yüceye, en uluya,
Nasibin vermiş doluya.
Güzellik saçmış Huğluya,
Huğlu'da Tüfek Bayramı.

Kul çalışır aşka gelir,
Vatan el ele yükselir.
Millete en büyük gelir,
Huğlu'da Tüfek Bayramı.

Burda gücün şâhanesi,
Bir fabrika her hanesi.
Kırk bin burcun bir tanesi,
Huğlu'da Tüfek Bayramı.

Kul Fezai biraz sus ta,
Konuşsun dost, kardeş, usta.
Yüz ağartır her hususta,
Huğlu'da Tüfek Bayramı.

BOTSA'YA ŞİİR

Yol vurup gelir cennetten,
Yolları güzel Botsa'nın..
Selâm söyler gönül gönül
Dilleri güzel Botsa'nın..

Pideleri dürüm dürüm,
Dağlara karşı yürürüm,
Uyanıkken düş görürüm
Halleri güzel Botsa'nın..

Sofrası atlas yaygılı,
Nic'olur gönül kaygılı?.
Uzanır dosta saygılı
Elleri güzel Botsa'nın..

Uzak eder yakınları,
Adam boyu ekinleri.
Bet-bereket çıkınları
Selleri güzel Botsa'nın..

Oğul uşakla, eş ile,
Donanır gönül yeşile..
Tüter aşıla aşıla,
Belleri güzel Botsa'nın..

Dost dostun kavlinde şükür,
Mut içinde zengin fakir.
Bülbülleri durmaz şakır,
Gülleri güzel Botsa'nın..

Kar öğütür alavları
Bıldırcın, keklik avları..
Etli bulgur pilavları,
Balları güzel Botsa'nın..

Rüzgârı var niyaz niyaz,
Kışı sulaklı, yazı yaz.
Kayısı, şeftali, kiraz,
Dalları güzel Botsa'nın..

Nakış düşürür astara,
Kayalar yalçın ustura..
Asırlar önce Listira;
İlleri güzel Botsa'nın..

Gözde büyüye büyüye,
Zaman serpilir hüyüğe..
Selam küçüğe, büyüğe
Kulları güzel Botsa'nın..

Büyümeli çam ormanı,
Anca bol olur harmanı
Dertlisi bulur dermanı
Çamlıpınar'a gideriz.

Kolun uzata uzata,
Dostlar düşlerin gözete
Methini eder gazete
Çamlıpınar'a gideriz.

Güç yetmez cevap vermeğe,
Âşık Pamuğu görmeğe,
Beyaz güllerin dermeğe
Çamlıpınar'a gideriz.

Okur-yazar, hane hane,
Okul, kahve, kütüphane
Seyre durduk tane tane
Çamlıpınar'a gideriz.

Murat; halkın nicesine,
Selâm, genci, kocasına
Öğretmeni, hocasına
Çamlıpınar'a gideriz.

Bunca ettirdik zahmeti,
Ak toprağın benzi-beti,
Dileriz yağsın rahmeti
Çamlıpınar'a gideriz.

BÜTÜN ÇAĞRILAR GÜZELDİR

-Bir haziran akşamı Beyşehir dönüşü-

Sevmekle var-olmak arasında bir çizgi,
Bir söndürüp bir sigara yakıyordunuz.
Zamandı ayak-uçlarınızdan kayıp giden,
Dolun dolun kulaklarınızda bir musiki,
Yitik anılı mağaralara karşı;
Bir şöyle derinden bakıyordunuz.
Usulca kapanıyordu kapılar;
Bir aşk içindeydi, her şey usulca.
İnadına güzel, inadına korkunç,
Dağlarda bir yörük akşamı başlıyordu.

Bu bengi-su, çıplak gecelerin ardı-sıra,
Güzelim çağlara akmış olmalıydı.
Hep yalnızlıkları emziren göğsünü
Erkek topraklara bırakmış olmalıydı.
Yoldu, uyartılarla iki bölünen,
Dörde, beşe bölünen bendim, özleminle;
Bir eldi daireler boyu bilinmez,
Erguvana boyuyordu, aynaları.
Uğrunca masallardan erte-kalan,
Dağlarda bir yörük akşamı başlıyordu.

Yumrukla ezilen baş-soğanlar gibi,
Bu nasıl özlemdi bir, gözleri yaşartan
Bu nasıl tutkuydu bir, yayan-yapıldık?
Tandır ekmeklerinde bereketin,
Iscacık tütüyordu, dumanları,

Yaprak yaprak bir serpilişte vatan,
Yaşıyordu, en ılımlı zamanları.
Bu ne çağrışımdı doğan güne karşı,
Gözlerinin bütün güzelliğine inat,
Dağlarda bir yörük akşamı başlıyordu..

Bu yeşil çam ağaçlarıydı bilirdin
Bunlar, çocukluğunuzdaki dağl
Ilıca bir göz yaşı yanaklarınızda
Avcunuzda ıslak çakıl taşları va
Asmalarda alaca koruk salkımla
Uzanıyordu boşalan kadehlere.
Mağrurca atılmış imzalar gibi,
Yeni doğmuşların mutluluğu iç
Bütün büyük aşkların şerefine,
Dağlarda bir yörük akşamı başl

iz,
ardı.
,
rdı.
rı,

in,

ıyordu

Bembeyaz kumlarda
Neydi o nefes gibi a
Neydi o dalga dalga y
Yakanızda bölük-pör
Islak anıları duyuyord
Ses duvarı gibi, kilom
Artıyordu yorgun adı
En güzele, en maviye
Davullarla zurnalarla
Dağlarda bir yörük a

ı ayak izleri,
lıp verilen?
yapan denizleri?
yçük düşünceler,
dunuz.
metreler,
ımlarınızdan,
e, yaşamaya doğru,
büyüyen,
kşamı başlıyordu.

AKŞEHİR

-AKŞEHİRLİ DOSTLARA-

Kehribar dağların zümrüt eteği,
Bir yeşil fırtına özün Akşehir.
Sıra sıra dağların bal peteği,
Çalışıyor oğul, kızın Akşehir.

Sultan dağın arşa değen tepedir,
Bir yeşil kucakla göğü kapatır.
Yârin kulağında ikiz küpedir,
Kan damlası, al kirazın Akşehir.

Beste beste esen yellerin serin,
Şairlere ilham verir seherin.

Sabahleyin dağ başları sislenir,
Hıdırlığın(*) bin şevk ile süslenir.
Güneş gelir omuzuna yaslanır.
Güler ışıl ışıl yüzün Akşehir.

Başlı başına bir şöhret yarattın,
Bağrında büyüdü Hoca Nasrettin.
En ince mizahı tattırdın, tattın,
Nüktedir dillerde sözün Akşehir.

Tembellik bilmeyen halkın, arıdır,
Sırma saçlı güzellerin peridir.
Şol Fezai ne söylese yeridir.
Silinmez kalplerden izin Akşehir.

(*) Akşehir'in Mesiresi

Türlü meyvalarla gelir baharın,
Dilim dilim geçer yazın Akşehir.

MEMLEKET SOFRASI

Günü-birlik çalılar arasında,
Bu bir göz, irice; bu bir yol, uzak.
Bir Ağustos sıcağında şadırvan,
Karamanın Karadağ'ı, yörükler.

Çalba otu gibi yalınızlığın,
Bir ala, bir mora düşer türküsü.
Ah çeker de deli gönül ah çeker,
Karamanın Karadağ'ı, yörükler.

Bu yaşamak gözlerinde duyduğum,
Ellerinde bölük-pörçük sevgiler.
Bu ne süslü balık gök mavisinde,
Karamanın Karadağ'ı, yörükler.

O değilden annacında bir durun,
Erce, kayaların dili söyleşir.
Bir esmerlik, ak öğlende bir avuç,
Karamanın Karadağ'ı, yörükler.

Bu özlem oluşu, bu can oluşu,
Yanım-sıra hızlıca adımların,
İçerimde bir kocadağ rüzgârı
Karamanın Karadağı, yörükler.

Bir üveyik iki böler zamanı,
Şavkır Akdenize doğru bir bulut.
Günaydınlı bir memleket sofrası.
Karamanın Karadağ'ı, yörükler.

MEMLEKET SOFRASI

Günü-birlik çalılar arasında,
Bu bir göz, irice; bu bir yol, uzak.
Bir Ağustos sıcağında şadırvan,
Karamanın Karadağ'ı, yörükler.

Çalba otu gibi yalınızlığın,
Bir ala, bir mora düşer türküsü.
Ah çeker de deli gönül ah çeker,
Karamanın Karadağ'ı, yörükler.

Bu yaşamak gözlerinde duyduğum,
Ellerinde bölük-pörçük sevgiler.
Bu ne süslü balık gök mavisinde,
Karamanın Karadağ'ı, yörükler.

O değilden annacında bir durun,
Erce, kayaların dili söyleşir.
Bir esmerlik, ak öğlende bir avuç,
Karamanın Karadağ'ı, yörükler.

Bu özlem oluşu, bu can oluşu,
Yanım-sıra hızlıca adımların,
İçerimde bir kocadağ rüzgârı
Karamanın Karadağı, yörükler.

Bir üveyik iki böler zamanı,
Şavkır Akdenize doğru bir bulut.
Günaydınlı bir memleket sofrası.
Karamanın Karadağ'ı, yörükler.

MAY GEÇİDİ

-Mavi Boğaz-

Orda, Çumra'nın ötesinde, bir akça mermerin, uzunca geçitin, çağıl çağıl zamana düşürdüğü bir masmavi türkü var. Duydunuz mu hiç?

I

Ak-pak düşünceler içinde tutsak,
Bir bahar sabahı her şeyden uzak,
Göz-bebeklerinde en güzel duyu,
Mavi yapan neyse, bu mavi suyu.
Ne şeyse, taşları çalan beyaza,
Bir dolu gönülle çıkıp niyaza,
-Uçan üveyikler gibi ilkyazdan-
Geçesin isterdim, mavi boğazdan...

Gözüm senden yoksun geçen yıllarda.
Bu mavi, masmavi parıltılarda.
Bir ıslak daire boyunca şarkın,
Sen ey can-evime canımdan yakın.
Sen ey bengi-suda en tatlı gülüş,
Kayalardan kıvrım kıvrım dökülüş.
En koyu şüphede en gerçek olan,
En umulmaz anda gelecek olan;

Karanlık bahçeler boyu aydınlık,
Sesin bu sularca ılık mı ılık.
Ayağında gümüş takunyaların,
Bir görün burcunda sarp kayaların!
Gözlerden alıver uykusuzluğu,
Yıllar yılı süren bu susuzluğu,
Ancak dudakların dindirebilir;
Yağmur bulutları seninle gelir.
Seninle dökülür bu ak-ovaya!
Bir şöyle gönülden dön bak ovaya.
Rüzgârda yemyeşil köpüren saçlar,
Beyaz mermerde büyüyen ağaçlar,
Seninle dört mevsim durur çiçeğe.
Senin için adaktır geleceğe,
Bu köpük denizi, bu renk ormanı.
Düşlerin böyle mi olur harmanı?

Ovanın selinden, dağın karından,
Bu akan şey nedir, topuklarından?
Uzat, gök-yüzüne avuçlarını,
Çağır aşkın güvercin kuşlarını,
Vuslatı bekleyen en geniş ufka.
Yıllar var ki çıkmadım yolculuğa,
-Uçan üveyilikler gibi ilkyazdan-
Çık gel, ne olursun mavi boğazdan...

II

Özlemini duyduğum şey bütün bir yaz,
Boğazlar içinde ille mavi boğaz.
En güzele, en yükseğe, en maviye doğru,
Üzengisinde bir hırçın atın, doru.
Çıkmak isterdim bir sabah doruklardan.
Boşanırcasına mermer oluklardan.
Ufku yangın yerine çeviren ayna,
Aşktan, mutluluktan, yaşamaktan yana,
Bütün nem varsa sana borçluyum bu gün,
Boşuna mı kayalardan döküldüğün?
Nerde kaldı, dön bak, şavkınla süslü göl,
Köpüklerinde güvercin göğüslü göl.

Sensin ümit, kursağında ilk ağacın,
Dört gözle yollarını bekleyen, yalçın,
Taş ormanlarda büyüyen kasırga!
Sonra bir mavi geçitten aydınlığa,
Kurşun hızıyla düşen ilk ıslak tohum;
Sonsuz musikisiyle sarhoş olduğum.
Su, yunduğum su, içtiğim su, hey!
Batısı hey düşlerimin doğusu hey!
Öyle aşk bu, öyle renk, öyle turuncu,
Ak ovada güzellerin en korkunçu.
Dudaklarda kütür kütür kırılan buz,
Terli şubat boyunca titreten temmuz.
Ne var ki bir sıra mavi, sonra beyaz,
Köpük köpük bir masalda mavi boğaz...

III

Akıp gitmek, dalgalarla birlikte,
İnsanı çıldırtan bir mavilikte.
Yıllar-yılı boşalan bu sürahi,
Senin gözyaşınla doluyor, sâhi.
Bir gümrahlık ki tepeden tırnağa,
Bozkır beyazından, yeşil toprağa.
Senin özlemini söyler dururdu,
Sıcaktan mı dudakların kurudu?
Böyle-yalın özlem, böyle ard-arda,
Çırpınıyor; ellerin aynalarda.

Büyük rüzgârların ufkunca, serin,
Göğeriyor, gün güne göğüslerin.
Köpüren su, kükreyen su, duran su,
Köpük köpük dizlerine vuran su
Seni almak için bekliyor, böyle,
Yolculuğun hangi ufkadır, söyle?
Aşk mıdır, her şeyi süreli kılan?
Ey gözüme burgu burgu takılan
Yol, ey yola burcu burcu düşen dağ,
Düşlerimi yıllardır bölüşen dağ!
Gün-ufkundan çekilsin karartılar,
Gelsin, mutluluk taşıyan martılar.
Bu mürekkep bulutların rengi, su,
Can-evimde bölük-perçem Bengi-su.

IV

Duygular azıya aldılar hep gemi,
Bitmez toz mavinin yeşile özlemi.
Islanmış türküler gibi dudaklarda,
Çağrışımlar büyüyor uzaklarda
İlk gözün gördüğü burçta ilk beyaz el,
İlk duyular kadar söyleyişler güzel.

Yarı aydınlıkta taraça taraça,
Bir mavi çağrıyı duymak, yıllarca.
Bir uçtan geçerek mermer oluğu,
Kim icat etti, bu ıslak yolculuğu?
Nice çağ, zamanın hani tutkuları,
Hangi rüzgâr çevreliyor duyguları?
Bir serin göz, bir yeşil dal, bir hoş ısı,
Yok mu o can eriklerin kırmızısı,

Kalmış yüz görümlüğüdür, akşamlardan
Güzelin yankısıdır bu , renkli camlardan.
Buğday başağından kopup gelen arzu,
Büyütecin ötesinde bir damla su.
Bir parça aşk verir elbet tohuma can
Sen ne dersin, ey gözleri fincan fincan,
Yağmur bulutları gibi ılık güzel
Bekliyorum çavgın sularla haydi gel!

GÜVERCİN

-Güvercin Güzellik Yarışması-

Bir akşam sonrası gülüm, çiçeğim
Seni gözlerinden seyredeceğim!
        Aşkmış demek, her şeyi belli eden,
        Beni yıllar-yılı teselli eden;
Böyle içten içe, soluk soluğa,
Hiç bitmek bilmeyen bir yolculuğa.
        Çıktım pupayelken, yolcuyum şimdi;
        Düşlerimin cankurtaran simidi
Sensin, yeter bunca köşe kapmaca!
Perişanım, n'olur kurtar, atmaca
        Bakışlarından beni, sevdiceğim!
        Bırak başımı alıp gideceğim!
En tatlı, en erişilmez şeylerden;
Hiç sonu gelmiyen endişelerden.
        Yapamıyorum sensiz bir dakika,
        Ey, en güzel sahillere dalga dalga.
Taptaze balıklar gibi dökülen;
Tane tane konuşan, ışıl ışıl gülen,

Bir bitmez çerçevede renk oyunu,
Bunca güzel olur, bir güvercin boynu.
Vuslatı ey, dudaklardaki tuzların,
Sona ermez bir koşuda susuzların.
Sendin demek, aradıkları tek çaba?
Çıksam karşına, neylersin acaba,
Yorgun adımlarla bir ikindi üstü?
Bir mercan bardakta, güvercin sütü
Kadar temiz, pırıl pırıl beyaz olan,
Avuçlarda en mukaddes niyaz olan.
Desem, ne yaparsın? Bütün yollar yasak?
Perişan özlemler arasında yaşasak.
Hep sen, senin gölge gölge kanatların,
Burcundayım, serâpa saltanatların.
Ey bütün bir ömre bedel güvercinim,
Kapım açık sana, uç gel güvercinim!.

HADİMİ HAZRETLERİ

Buldu gerçeği Hak'ta,
Hadimî Hazretleri.
Ölümsüz yaşamakta,
Hadimî Hazretleri.

Eserleri can üzre,
Berika, dühan üzere,
Şöhreti cihan üzre,
Hadimî Hazretleri.

Bu yol gönül adımı,
Çerçeveler Hadimî.
Duy içten feryadımı,
Hadimî Hazretleri.

Cenabı Hakka şükür,
Burda en ince fikir,
Eder Allaha zikir,
Hadimî Hazretleri.

Tanımaz ataleti,
Ruh içre asaleti,
Yaşatır adaleti,
Hadimî Hazretleri.

Kul nefsine perdedir,
En mübarek yerdedir,
Yüzlerce eserdedir.
Hadimî Hazretleri.

Hak ilmin en âlâsı,
Sönmeyen meşalesi.
Muhabbetin kalesi,
Hadimî Hazretleri.

Aşk odu değer cana,
Gerçek ihlâstan yana,
Sır verir anlamaya,
Hadimî Hazretleri.

Fatiha üzre Vâzı,
Gönül ilminden râzı,
Yüce Hakka niyazı,
Hadimî Hazretleri.

Dil halsiz, gönül kurak,
Nice yol, nice durak,
Komaz gönülde firak,
Hadimî Hazretleri.

Hak dolusun doldurur,
Aşk nicedir bildirir,
Olmamışı oldurur.
Hadimî Hazretleri.

Beş vakit amel, iman,
Sığınacak tek liman.
İşte gerçek Müslüman,
Hadimî Hazretleri.

Paydos gönül yasına,
Kavuş er'in hasına,
Çağırır deryasına,
Hadimî Hazretleri.

AŞKLA

Geçici heveslerden arındı gönül, yıkandı, yundu,
Her şey tatlımsı bir masaldı, tekmil şiirdi, oyundu.
Bir canlı ilkbahardı, Mevlâna'nın Yunus'un aşkıyla,
Sevdiceğim, gönül, niyazlarla gerçek aşka soyundu.

KONYA'SIN

Bitsin artık özlem, tükensin yasın,
Sen ki başlı başına bir dünyasın.
Seni buldum burcunda İstanbul'un,
Mevlâna'nın şiirinde Konya'sın.

SELÇUKYA

Binlerce şükür Cenabı Hakk'ın kuluyum,
Bazen sevgiyle, bazen efkârla doluyum.
Yüzlerce yıl suya hasret, sevgiye hasrat,
Sonsuz aşka gönül veren Anadolu'yum.

GÖRÜNÜYORUM

-Sevgili Konyam-

Yalnızlık elbiseme bürünüyorum,
Özlemin gül-ıtır sürünüyorum.
Gurbetinde erittim varlığımı,
Aynalarda seni görünüyorum.

OBRUK KİLİMİ

Yüzü güneş, gözleri ay dilimi,
Gönül bahçen tıpkı Obruk kilimi.
Çiçekleri koparmaya kıyamam,
Okşuyorum gül diye sevgilimi.

DİŞE DİŞ

Yazmaz bizim defterimiz dişe diş,
Düşünmek ayrı şey, yapmak ayrı iş.
Şükür Mevlâna'nın karıncasıyız,
Gönlümüz Konya ovasınca geniş.

ARZUHAL

Ne kadar Anadoluysam, yalnızlığımla ben,
Çavgın güzelliğinle sen o kadar İstanbulsun.
Bir mavi türkü gibi, kırk-ikindilerden,
Dökül, serince düşlerime, ne olursun!

YENİ BAŞTAN

Yeniden başlayacak her şey yeniden,
Uçuk mavilerden kurtulacağım.
Bir gün seni, İstanbul caddesinde
En son tranvayı bekler bulacağım..

GURBET

Bu türkü, anam babam türküsü;
Yağmur bulutları gibi tutar göğsü.
Katık olur, ekmeğine ağamın;
Kız kardeşime başörtüsü..

SÖZLÜK

Takma dost gözlerine, at gözlüğü.
Çevre yanın güneşlik, at, gözlüğü!
Anadolu yarenliğini dinle;
Yunus Emre'den getirdim sözlüğü.

CAN DİLİ

Üç günlük çıraktan olur mu usta?
Bilenler konuşsun, sen biraz sus ta!
Can dilini yeğliyorlar kardeşim,
Yüce Mevlâna da garip Yunus ta.

AKŞEHİR ANISI

Gök ekinler Hıdırlıkta, durma biç!
Şarlak suyu âb-ı kevser, hemen iç!
Fakçı Mehmet turnaları seslerse,
Sultan dağlarında gün batar mı hiç?

DİLEK

-Ladikli Ahmet Ağa'nın aziz ruhuna-

Hazreti Hızırla bütünleşen ad iyi,
Nice bir kevserle anılan evlat iyi.
Kaplıca yolunda uğrardı Mevlâna Pir,
Güzel olur, ziyaret etseniz Ladiği.

MEVLÂNA'DAN YUNUS EMRE'YE

Bir çırpıda boş vermek zor her şeye,
Hasret kaldı gönül nice cemreye.
Sınırsız aşkı tanımak güzel,
Mevlâna burcundan Yunus Emre'ye.

BEN

Gönül erlerinin açık elisin,
Yüce Mevlâna'nın ışık selisin.
Sonsuzluğun sende gizi, gizemi,
Benliğinden "ben"i terketmelisin.

KONYA'DAN

Yola koyul Biçyemez'den, Heybeyi vur da dala,
Kon kanabilirsen koçum, bir o dala, bu dala!
Alçak gönüllü olursan yoktur senden iyisi,
Hak yolunda gerçekçi ol, diyen desin, budala.

KONYA

Sensiz düşünemiyorum bir dünya,
Her zaman yanıbaşımda yoksun ya.
Özleminden ne haldeyim bir düşün,
El ediyor "gel" çağrısıyla Konya.

SELÇUKYA'DA

Boşa giden bunca çabamı arıyorum,
Düşlerde saklı arabamı arıyorum.
Ellerimden tutar, camiye götürürdü,
Uzak Selçukya'da babamı arıyorum.

ŞAKALAĞIN KÖPRÜSÜ

Erkeğin papyonlu çalımı, hanımın losyonlu süsü,
Kolay kolay sona ermiyor ki ömür törpüsü.
Her yol açık değil ki gönül trafiğine,
Waterloo uzak, yolumuz şakalağın köprüsü.

MEVLÂNA ÇAĞRISI

Doktor hastasına teşhis koymadan,
Hasta birden nasıl çıkar koma'dan?
Mevlâna'nın çağrısına kulak ver,
Artık her yol geçmez dostum, Roma'dan.

TÜRKÇEMİZ

Menkıbelerle sırılsıklam hangi çağdayız,hangi çağız,
Geçmiş asırları yaşadık, yaşıyoruz, yaşayacağız.
Karamanoğlu Mehmet Bey örneği divanda ve dergâhta,
Güzel Türkçemizi bayrak bayrak gururla taşıyacağız.

ALIÇ

Kim giden bu mülkten, kimler kalıcı,
Kim sunan, himmet, nasip, kim alıcı?
Şiir diliyle yorumlayın dostlar
Yunus Emre'nin sunduğu alıcı.

AŞIK UHREVİ

Uyandıralım mı aşk denen devi,
Mevlâna'dan geliyor aşk alevi.
Rüzgârlar içinde dillere destan,
Bin bedende bir can, Aşık Uhrevi.

ŞEB-İ ARÛS

İçerimde bir ateştir yanıyor,
Can dostlarım, mutlak beni anıyor.
Zamanı mı tapşırdım bilmiyorum,
Şeb-i Arûs gönlümde canlanıyor.

KONYA'DA KIZLAR KAYASI

-18 K-

Künyelerde kökleşiyor, kırk adım,
Kıpır kıpır karanlıkta kırk-adım.
Karanlığın kırk katırlık kasveti,
Kader, kısmeti Konya'da kırkladım.

ANADOLU

Sonsuza uzanıyor gönül yolu,
İçi mutluluk, sevecenlik dolu.
Sen göveren bulutusun yeşilin,
Bense yağmura hasret, Anadolu.

YUNUS EMRE'DEN

Bir çağrı bu, sonsuz aşkı emreden,
Yükümlülüğe zor uyar bu beden.
Çığ misali geldik aşk ocağına,
Özlemle ayrıldık Yunus Emre'den.

YANIŞ

Aşk donanış, bir tatlı aldanıştır.
Bitimsiz sevgiyi içten anıştır.
Yunus Emre "piştim" diye konuşur,
Mevlâna'ya göre, tekmil yanıştır.

MEVLÂNA

İster binik, ister yaya gidelim,
Aşk burcuna bengi-maya gidelim.
Düşle gerçek arasında, güzelim,
Selçukya'ya, Mevlâna'ya gidelim.

SOR BENİ

Bir gerçek aşka çağrışır, gönlümdeki kızgın kor beni,
Soğanı yumrukla ezemeyeler zor anlar, zor, beni.
Yayan yapıldak düşmüşüm bir Mevlâna aydınlığına,
"Yüz kez tövbeni bozsan yine gel" çağrısından sor beni!

BİTİMSİZ SEVGİ

Bitimsiz sevgiyi her an tadasın,
İstanbul'dasın, bazen Konya'dasın.
Merceklere sığmıyor güzelliğin
Bilmem, gönül seni kime adasın.

GÖNÜL TRAFİĞİ

Kapadım İstanbul caddesini trafiğe
Sadece sen geçeceksin.
Telim tellem donanmış gemiler gibi.
Beni deli edeceksin.

SORU-CEVAP

Anadolu'yu kucaklamak kolay mı sanırsınız,
Yunus Emre misiniz, neyi, nice tanırsınız?
O değilden yorumlamayın toprak adamını,
Sorunuza aldığınız cevaptan utanırsınız.

SEN BENİM KONYAMSIN

Şavkıyor ismini her an bütün aşkıyla sesim,
Gözlerim çığ gibi baştan başa bir canlı resim.
Vuslatından hani bir saniye ayrılmayayım,
Geliyor her seferinde seni tekrar, göresim.

ANADOLUMSUN

Benimsin yâr, kanadımsın, kolumsun,
Mutluluğa çıkan ipek yolu'msun.
Ustanbul'um, İzmir'im, Ankara'msın,
Bil ki baştanbaşa Anadolu'msun.

ÖLÜMSÜZ GÜZEL

Sarmam seni bir fistana güzelim!
Sen lâyıksın bin destana güzelim.
Sıcacık özlemim at koşturuyor,
Selçukya'dan Hindistan'a güzelim.

HACI HAYDAR EFENDİ

İlmin zamanları tapşıran bendi,
Her müşkülü gönül aşkıyla yendi.
Kapı camisinde artı kırk beş yıl,
Huzur saçtı Hacı Haydar Efendi.

POSTALCI ZADE HOCAM

İçte, hoş görüyü bilmemek vahim,
Bismillahirrahmanirrahim.
Tekmil kıraat üzre geçti ömrü,
Postalcızade hocam Hacı Rahim.

TESLİMİYET

Boşa giden zaman cana diyettir,
Aslolan ihlâstır, halis niyettir.
Hak yolunda insanı erdiren nur,
Aşktır, baştan sona teslimiyettir.

BİR HAVZAN VARDI

Gökyüzü mü, düş ormanı mı, buğu mu?
Kim koydu avcıma deniz deniz bu kumu?
Nasıl da tıpış tıpış aramaktayım
Havzan'da unuttuğum çocukluğumu.

ATLI CİRİT OYUNLARI

-Yurt ölçüsünde unutulmaya yüz tutan bu Ata sporunu 1972 yılında Konya Kültür ve Turizm Derneği olarak yeniden canlandırdık.

Atlı cirit oyunları töresi
Eşin, dostun hafta sonu göresi.
Arap Ahmet ciriti savurunca
Alkışla çınlardı çayır yöresi.

İĞDE AĞACI

Bir gönülde erir tatlıyla acı,
Olmalı ten, can yolunda duacı.
Himmet, nasip sunar anlayanlara,
Tutup belindeki iğde ağacı.

PANDORA

Sırıksıklam duygularla bir akşam
Şehrin en sarp tepesine çıkacağım.
Aynalarda türüm türüm yansıyan
Korkunç güzelliğine bakacağım..

Boşa vurup dolu dolu şişeleri
Unutacağım bütün endişeleri.
Aşk namına sana ait şeyleri
Bir kibrit alevinde yakacağım..

Perçemli ufuklar boyunca, yeni.
Yaşayacağım binlerce serüveni.
Ve bir gün, bütün aydınlığınla seni
İstanbul caddesine bırakacağım.

ÜNİVERSİTEM

"Kültür ve sanat şehri olmanın gururunu,
Taşır bilim adına elbet bu tatlı sitem.
Yağmur beklercesine kurak topraklarıma
Ne zaman açılacak benim Üniversitem?"

Konya Üniversitesinin açılması konusunda 1950 yılından itibaren Konya'mızda gazetelerde bir kampanya başlatmıştık. Gazeteci arkadaşlarımızla, her vesile ile bu arzumuzu dile getiriyorduk. Üniversitenin ismini dahi belirlemiştik. Konya burcunda bir özlem duygusu ve duyarlılığı içinde Selçuk Üniversitesi ismi dilden dile, gönülden gönüle yankılanıyordu.

13 Haziran 1964 tarihinde Başbakanımız Süleyman Demirel Krom Manyezit fabrikasının temel atma töreninde bulunmak üzere Konya'ya gelecekti. Isparta'dan yola çıkan Başbakanımızı Beyşehir sınırında vali ve belediye başkanımızla birlikte karşılayanlar arasında ben de vardım. Üniversite konusunda bütün Konya'lı hemşehrilerimizin arzularını dile getiren bu şiiri bir arzuhal tablo olarak Başbakanımıza takdim ettim. Memnuniyetini bildirdi. Törende konuşması sırasında şiiri okudu. Konya'lıların Üniversite arzusunu en kısa zamanda yerine getireceğine dair söz verdi.

1975 yılında Ekim ayının ikinci cuma'sında Selçuk Üniversitesinin açılış töreninde Konya Senatörü ve Üniversitenin açılışını sağlayan Millî Eğitim Komisyonu üyesi olarak ben de bulundum. Başbakanımızla bu var-oluşun, Selçuk Üniversitesinin açılışının, ilk arzuhali olan bu şiiri yadederek sevincimizi dile getirdik.

MESNEVİ'DEN İLK ONSEKİZ BEYİT

Duy şikâyet etmede her an bu ney,
Anlatır hep ayrılıklardan bu ney.

Der ki, feryadım kamışlıktan gelir,
Duysa her kim, gözlerinden kan gelir.

Ayrılıktan parçalanmış bir yürek
İsterim ben; derdimi dökmem gerek,

Şayet aslından biraz ayrılsa, can,
Öyle bekler, vuslata ersin zaman.

Ağladım her yerde hep âh eyledim.
Gördüğüm her kul için "dostum" dedim.

Herkesin zannında dost oldum ama,
Kimse talip olmadı esrarıma.

Hiç değil feryadıma sırrım uzak,
Gözde lâkin yok ışık, duymaz kulak.

Aşikârdır can-beden, gör insanı,
Yok izin, görmez fakat insan, canı.

Ney sesi tekmil hava oldu ateş,
Hem yok olsun, kimde yoksa bu ateş!

Aşk ateş olmuş dökülmüştür ney'e,
Cezbesi aşkın karışmıştır mey'e

Yardan ayrı dostu ney dost kıldı hem,
Perdesinden perdemiz yırtıldı hem.

Kanlı yoldan ney sunar hep arzuhal,
Hem verir Mecnûn'un aşkından misal.

Hem zehir, hem panzehir, âh nerde var,
Böyle bir dost, böyle bir özlemli yar?

Sırrı bu aklın bilinmez akl-ile,
Tek kulaktır müşteri ancak dile.

Gam, keder tekmilce, kaç gün, kaç gece,
Geçti yanlışlarla günler, öylece.

Geçse günler, korku yok, her şey masal
Ey temizlik örneği, sen gitme kal!

Kandı her şey, tek balık kanmaz sudan,
Gün uzar, rızkın eğer bulmazsa can.

Anlamaz olgun adamdan bil ki, ham,
Söz uzar, kesmek gerektir vesselâm.

AŞK BİR GÜLDÜR GÜLÜMSER TA KONYA'DAN

Gökyüzünde bir ışıktır şaheser,
Gönüller boyunca durmadan eser.
Gülümser bir filiz çağla yeşili,
Derinden, özlemin çözülür dili.
Notalarla yücelen musikî bu,
Çiçeklerde serpilen bir sevgi bu.
El eder sonsuza, yarı gecede,
Niyaz dolu bir kutsal düşüncede.

Sonsuzluğa gülümseyen bir oda,
Nasıl büyür mutluca bir tabloda.
Açar yalnızlığın penceresini,
Boğaz'ın gönülde duyar sesini.
Asırları yaşamak, bir ân-içre,
Duymak güzelliği, tekmil can-içre..
Alçalır bulutlar, güne doymadan
Lambalar kısılır, karşı koymadan,

Aşk bir güldür gülümser tâ Konya'dan...

BİR SERGİDEN

Konya Kız Sanat Enstitüsü Sergisi

Bir sergi içindeyim, çevre yanı ışıktan,
Odalar oya oya, duvarlar sarmaşıktan.
Dem bu demdir, gözlerde sevincin çalkandığı,
Türk annesinin sabun kokan çeyiz sandığı
Nerdeyse önümüze boy boy dökülecektir.

Bir tuvalet ki baştan başa dantel, kuş tüyü,
Üzerinde en güzel renkler yüz görümlüğü,
Bir çiniden daha ak, minyatürlerden süsü.
Ya şu keten elbise, ya şu masa örtüsü,
Ne tarafa baksanız dallar çiçek çiçektir.

Türk işi, Türk motifi hükmediyor zamana
Bir mavi dairede o ne ses. o ne mânâ.
Bu desen olsa gerek nakışlayan baharı,
Zevkin en incesiyle süslenmiş odaları,
Sanatın iğne iğne dolaştığı gerçektir.

Bir ilahî ninnide aşkın ayak bastığı
Şu oda takımları, ya şu divan yastığı.
Büyüyen ömür değil,. emektir fidan fidan,
Şu dantel, kanaviçe hangi temiz arzudan
Şu ipeğin üstüne böyle serpilecektir.

Kurulmuş bir hükümdar gibi gönül tahtına,
Giriver şu ipekten şemsiyenin altına.
Gün bir başka doğuyor bu dallara sahiden,
Ebem kuşağı misal, ebrulî sürahiden
Kaç göz bir manzaranın sihrini içecektir.

KONYA MİNYATÜRÜ

Bir yemyeşil yalnızlıkta
Can-içre cansın sen bana.
Dağlara vurdum yolumu,
Öyle fermansın sen bana.

Ak ovada ala-geyik,
Kaşların yay-misal eğik.
Uçtu uçar bir üveyik,
Ok'sun, nişansın sen bana.

Yedi dağın ışığısın,
Mutluluğun eşiğisin.
Ermiş Konya başağısın,
Nurdan harmansın sen bana.

Gülsün, gül-giysi dikersin,
Gönlüme sevgi ekersin.
Dert olurum, sen çekersin,
Hak'tan dermansın sen bana.

Çoğalıyor, eksilmiyor,
Hasretim durmak bilmiyor.
Bir Konya minyatüründe
Mavi zamansın sen bana.

ALÂEDDİN'DEN MEVLÂNA'YA

Yükselmiş bir eski zaman içinde
Bir ilâhi kubbe, beyaz mı beyaz;
Kaderimce konuşuyor düşlerim,
Bir resim paleti, pırıl pırıl yaz;
Bir şahandır kalelerin burcunda,
Asırları, nakış nakış işlerim...
Bir minyatür yaprak içre canları,
Düşünde Selçuklu kahramanları.
Dört iklimi bir uçtan seyre yeter.
Tepe, tepe değil, bir helikopter.
Çepçevre zamanı hayalince an,
Süzül minareler arasından.

Konmaksa bu, bir visal kavlince,
Düşünmeğe değmez ince ince.
Salkım salkım mesafelerde mâna
Her köşe bir parça daha Mevlâna.
Aramak, hasreti bir dost sesinde,
Hatıralar Nay'ın çerçevesinde
Bir hâl oldu gönül döne dolaşa
Ey bir yeşil nağme ileten taşa!
Bu ne aşktır, yol verir adımlara
Bu ne eldir, hükmeder kudümlere...
Asırlar öncesi kalan o izden,
O, muamma yüklü yeşil denizden
Gönül mâna dolu bir murat diler.
Bu hatıra bu türbeler, camiler...
Asırlardır devam eder cezbesi
Özlem yurdu Alâeddin Tepesi.

YAŞAMAYA DOĞRU

Meram'dan Tavus Baba'ya bir koşu,
Aynı güçle çıkmak, bitmeyen yokuşu,
Bir sabah şöyle, erkenci dağlarda,
Günün ışıkları bembeyaz kırağılarda
O sonsuz mutluluğu ilk yudumun,
Bengi güzelliğine karşı yurdumun,
En ipek, en tatlı kozayı örmede.
Ne kulak duymada, ne göz görmede.
Burcu-buğdaylarla yüklü bir zaman,
Geçer kamyonlar içinde toz duman.

Gönül dalınca mutlu düşlere dalar,
O yalçın sırtlar, o upuzun tarlalar.
Bir şölen bahçesi, sütlü çam dalları,
Dudaklarında günaydın masalları.
Yören-yanın belirsiz ince ağrıdan;
Bulutlara uzanan kutsal çağrıdan.
Bir başlangıç bu olmalı, bir ön sezi,
Sürsün sonsuza kadar bu mavi gezi.
Meram, Konya burcunda bir çeyiz,
Bir ucu Tavus Baba, karşısı Köyceğiz.

ÂVİZE

Bengi-duyguyla diz dize,
Bu yedi renkli âvize,
İşte bu sonsuz kubbeden
Bir aşk dünyasına giden
Yemyeşil yol, masmavi yol,
En aydın, en uhrevî yol.
Adımlarda hoş bir telaş,
Gözlerde bir ılıca yaş,
Düşen ilk çağrı, denize
İşte rüzgâr, gelsenize!
Bir erce vakitte erken,
Dolu-duygu, dolu-yelken.

Bütün kapılar açılı
Bu hasretti, yıllar-yılı
Canı bir can yapan daha,
Açılan göz, ilk sabaha...
Yokluğun tende varlığı;
Aklın aşka duyarlığı.
Allah'ım kaç gece, gündüz,
Bu el miydi gördüğümüz;
İlk nakşı vuran zamana,
Bu muydu, en büyük mânâ?
Bu nice aşk, sebil sebil,
Bu ne duygu, bu nice dil.
Aşkı çağrışıyor, beden
Yedi renkli âvizeden.
Tatlı hâtırlarla bir,
Baştanbaşa duygu, tekbir...

Bu notalar, renkler kimin?
İşte dünyası, ceddimin,
İlk mermere düşen yazı,
Eller, çoğalmaya razı..
En güzele en gerçeğe,
Muştu, burdan geleceğe..
Hasretten, vuslattan yana,
Alevler içinde ayna.
Yollar tedirgin tedirgin,
Adımlar öylesi ergin.
Eteklerin suda aksi,
Bu münyatürlerin raksı,
İlk sevdadan uzak değil..
Bu, günce yaşamak değil;
Gümrah bir ışık salkımı,
Çepçevre aldı aklımı..
Bengi-duyguyla diz dize;
Mevlâna'ya gelsenize!..

KONYA ŞİİRLERİ

Ben Konya'yım ... 6
Konya Destanı ... 8
Mevlâna'yı Ziyaret ... 11
Bu Mudur? ... 12
Zaman ... 14
Anama Şiir ... 16
Alâeddin ... 18
İstanbul Caddesi I ... 20
İstanbul Caddesi II ... 22
İstanbul Caddesi III ... 24
Şerefşirin Sokağındaki Çeşme ... 26
Büyüyen Aydınlık ... 28
Kayalıpark ... 30
Yağmur Türküsü ... 32
Selçukya'dan ... 34
Portakal ... 35
Bengusu'dur Düşü Anadolu'nun ... 36
Yağmurlar Altında Memleketim ... 38
Destanlar Şehri Konya ... 40
Kır Atım ... 41
Hak Aşıklarına ... 42
Meram ... 44
Konya Güzellemesi ... 48
Takkeli Dağ ... 54
Yavuz Sultan Selim Hanın Çeşmesi ... 56
Yalnız Ağaç ... 58
Misis Miniver ... 60
Alaeddin Tepesinden ... 62
Ne Olacak ... 64
Dimnit Üzümüne Şiir ... 66
Selçukya'sın ... 68
Yağmur Bulutu ... 70
Selçukya'ya özlemim Bu kaçıncı ... 72
Konya ... 74

Destanlar içinde Aslanlı Kışla 76
İstanbul Caddesi-Günaydın 78
Mut Şiiri 80
Sultan Dağları 86
Ova Kavağında Zaman 88
Açıl Kapım Açıl 90
Pamuk Anne 91
Huğlu'dan Tüfek Bayramı 92
Botsa'ya Şiir 96
Çamlıpınar 100
Bütün Çağrılar Güzeldir 104
Akşehir 108
Memleket Sofrası 110
May Geçidi 112
Güvercin 118
Hadimi Hazretleri 120
Aşkla 124
Konya'sın 124
Selçukya 124
Görüyorum 125
Obruk Kilimi 125
Dişe Diş 125
Arzuhal 126
Yeni Baştan 126
Gurbet 126
Sözlük 127
Can Dili 127
Akşehir Anısı 127
Dilek 128
Mevlâna'dan Yunus Emre'ye 128
Ben 128
Konya'dan 129
Konya 129
Selçukya'da 129
Şakalağın Köprüsü 130
Mevlâna Çağrısı 130

Türkçemiz ... 130
Alıç ... 131
Aşık Uhrevi ... 131
Şeb-i Arûs ... 131
Konya'da Kızlar Kayası ... 132
Anadolu ... 132
Yunus Emre'den ... 132
Yanış ... 133
Mevlâna ... 133
Sor Beni ... 133
Bitimsiz Sevgi ... 134
Gönül Trafiği ... 134
Soru-Cevap ... 134
Sen Benim Konyamsın ... 135
Anadolumsun ... 135
Ölümsüz Güzel ... 135
Hacı Haydar Efendi ... 136
Postalcı Zade Hocam ... 136
Teslimiyet ... 136
Bir Havzan Vardı ... 137
Atlı Cirit Oyunları ... 137
İğde Ağacı ... 137
Pandora ... 138
Üniversitem ... 139
Mesnevi'den İlk On sekiz Beyit ... 140
Aşk Bir Güldür Gülümser Ta Konya'dan ... 142
Bir Sergiden ... 144
Konya Minyatürü ... 146
Alâeddin'den Mevlâna'ya ... 148
Yaşamaya Doğru ... 150
Âvize ... 152

FEYZİ HALICI;

1924, Konya doğumludur, ilk ve orta öğretimini Konya'da yapmış, İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'nden Kimya Yüksek Mühendisi olarak diploma almış, tamamladıktan sonra Konya'da ticarete başlamıştır.

On bin yıllık kutsal belde olan Konya'nın sahip bulunduğu Tarih-Kültür-Sanat varlığını kültür-turizmi espirisi ve "Yaşayan Konya" imajını elli yıldan beri bütün dünyaya değişik faaliyetlerle sunmuştur.

Konya Gazeteciler Cemiyeti kurucu üyesidir (1951). Konya Kültür ve Turizm Derneği'ni (1959)'da, Konya Kültür ve Turizm Vakfı'nı (1977)'de arkadaşlarıyla kurdu. Derneğin 25 yıl başkanlığını yapmıştır, Vakfın halen başkanıdır.

Sanat hayatına Yedi Gün ve Çınaraltı dergilerinde başlamıştır. Şadırvan, Varlık, İstanbul, Hisar, Türk Dili, Milli Kültür, Türk Edebiyatı dergilerinde şiirleri, yazıları yayınlanmıştır. 1957 yılında Konya'da aylık Kültür-Sanat-Turizm ve folklor Dergisi ÇAĞRI'yı yayınlamaya başlamıştır. 43 yıldan beri Çağrı yayınını sürdürmektedir.

Yedi yıl, Kültür ve turizm Bakanlığı Çağdaş Türk Kültür Eserleri Yayın Kurulu üyeliği ve Milli Kültür Dergisi Yayın Kurulu Üyeliği yapmıştır.

Şiir, güldeste, gezi, araştırma folklor ve halk edebiyatı ile kongre, sempozyum ve seminerlerle ilgili olarak yayınlanmış yüz eseri bulunmaktadır. Kültür Bakanlığı'nca 1980 yılında dünya şairlerinin katıldıkları Struga Şiir Şölenlerine yurdumuzu temsilen Yugoslavya'ya gönderilmiştir. Mevlâna konusunda Almanya, Fransa, Belçika, İtalya, İngiltere, Japonya'da kongre ve seminerlere katılmıştır.

Şiirleri güldeste, ansiklopedi ve ders kitaplarında yer almış, dünyanın çeşitli dillerine çevrilerek yayınlanmıştır. International Poets Academy'nin onur belgeli üyesidir. Atatürk'ün doğumunun yüzüncü yılı için Kültür ve Devlet Bakanlıklarınca seçilen şiiri, bestekâr Nevit Kodalları tarafından iki ayrı marş olarak bestelemiştir. On iki yıldan beri Ankara'da TÜTAV'da ve Fasıl-Bar'da İstanbul'da Tarihi Pera Palas salonlarında şiir ve musikî eşliğinde Gönül Sohbetleri yapmaktadır.

Atatürk'ün kurduğu Türk Kooperatifçilik Kurumu'nun genel başkanlığını 1979-1981 yılları arasında, Türkiye-Pakistan Kültür ve Dostluk Cemiyeti Genel Başkanlığı'nı da 1970-1976 yılları arasında yapmıştır. Dost Pakistan'ın yirmi yıl Konya Fahri Konsolosluğu görevinde bulunmuştur.

1968-1977 yılları arasında on yıl Konya Senatörü olarak görev yapmıştır. Londra Rumi Komitesi, İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı onur üyesi ve TÜTAV kurucu üyesidir.

Ayrıca Aturjet. (International Federation of Travel Writers and Jurnalists), Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu ve Atatürk Kültür Merkezi Bilim Kurulu üyesidir. Basın Şeref Kartı sahibidir.